

လူတွေ့ဘာနဲ့နေ
(ဘာသာပြန်ဝတ္ထုရှည်)

(တက္ကတော် ရုရှားလူမျိုး စာရေးဆရာကြီး **Leo Tolstoy** ၏
What men live by. ဝတ္ထုကို ပြန်မပြန်ဆိုသည်။)

www.burmeseclassic.com

ပုံနှိပ်မှတ်တမ်း

စာမူခွင့်ပြုချက်၊ ၁၈၂ / ၂၀၀၀(၃)
မျက်နှာခုံးခွင့်ပြုချက်၊ ၁၉၂ / ၂၀၀၀(၃)

ထုတ်ဝေသူ ဦးသန်းဆွေ (၀၁၄၇၃)
စစ်သည်တော်စာပေ
အမှတ် ၁၀၃၁၊ ဥယျာဉ်လမ်း၊
၁၉၊ ရပ်ကွက်၊ ဒဂုံမြို့သစ်တောင်ပိုင်း၊
ရန်ကုန်။

ပုံနှိပ်သူ ဦးဝင်းလွင် (မြ-၀၅၃၆၆)
ရွှေဟင်္သာပုံနှိပ်တိုက်
အမှတ် ၇၊ ဈေးလမ်း၊
ပုဇွန်တောင်မြို့နယ်။

ပုံနှိပ်ခြင်း ပထမအကြိမ်၊ (၂၀၀၀ ပြည့်နှစ်)
အုပ်ရေး ၁၀၀၀
တန်ဖိုး
အဖုံးဒီဇိုင်း
အဖုံးဖလင်ခွဲ မြကျွန်းသာ
ဖလင် မဟာမီဒီယာ
ကွန်ပျူတာစာစီ ကိုတင်ထွဋ်
စာအုပ်ချုပ် စိန်ကြည်
ဖြန့်ချိရေး ကောင်းသန့်စာပေ၊
အမှတ် ၁၄၇၊ ပ-ထပ်၊
၃၇ လမ်း (လယ်)၊
ရန်ကုန်။ ☎ ၂၇၈၃၆၈

ကျောင်းသား စာပေ

အမှတ် ၁၄၇၊ ပ-ထပ်၊ ၃၇ လမ်း (လယ်)
ရန်ကုန်မြို့။ ☎- ၂၇၈၃၆၈

www.burmeseclassic.com

ဤစာအုပ်တွင် ဆရာကြီးတော်လ်စတိုင်း၏ စိတ်ကူး ဉာဏ် ကွန်မြူးပူ ခံစားတတ်ပြုမှုတို့ကို ဆရာကောင်းသန်က “ဝတ္ထု ဇာတ်လမ်းသာမက၊ ဝတ္ထု၏ ဆိုလိုရင်းနှင့် ရေးဟန်ကိုပါ ပေါ်လွင် အောင်ပြန်ဆိုထားပါသည်။ အင်္ဂလိပ်စာကို လေ့လာနေသည့် လူငယ် များအတွက် Bilingual “အင်္ဂလိပ်+မြန်မာ” နှစ်ဘာသာယှဉ်တွဲ ဖတ်ရှုနိုင်ရန် စီစဉ်ထားသည်။ ဖွမ်းမံပြန်ဆိုမှု (Moderating) မလုပ်ဘဲ၊ တိတိကျကျပြန်ဆိုမှု (Metaphrasing)လုပ်သည်။ သို့သော် မြန်မာဆန်အောင် ပြန်ဆိုမှု (Proper Translating) ပြုလုပ်ရာတွင်မူ လေ့လာသူတို့ နမူနာယူလောက်သည်။ ဥပမာ ... စာမျက်နှာ ၂၀-၂၉တွင် careful ကို သေချာဂရုစိုက်ရင် (ချွေချွေ တာတာစားရင်) ဟု careful = ချွေတာသော၊ အသုံးအစွဲ သိပ် သည်းသော ဟု ရေးသားထားသည့် အရေးအသား ... ဖျိုး။ (တစ် အုပ်လုံးတွင် အလားတူ ဝေါဟာရ ဖလှယ်မှုများမှာ ... အပြောက် အပြား ...)။

ထို့ပြင် ဤစာအုပ်၏ ထူးခြားချက်မှာ ... နောက်ဆုံးခန်း ရောက်မှ - ရှေ့ဘက်ကို တစ်ဖန်ပြန်၍ ဖတ်ချင်စိတ်ပေါက်လောက် အောင် - ဆွဲဆောင်မှု ... ရှိခြင်းပင် ... ။

ထို့ကြောင့် အင်္ဂလိပ်စာကို လေ့လာလိုက်စားဆဲ၊ လူငယ် များအတွက်သာမက၊ “လူတွေဘာနဲ့နေသည်” ကို သိလိုသည့် စာပေပါသနာရှင်များအတွက်လည်း အကျိုးထူးမည့် စာအုပ်ကောင်း တစ်အုပ်ဟု ဆိုရမည်ဖြစ်ပါသည်။

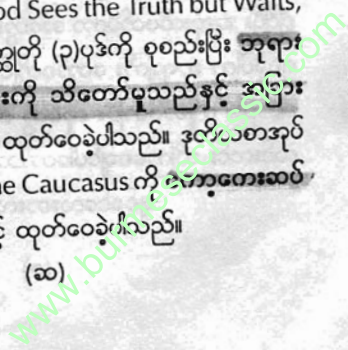
မောင်သိန်းလွင်

လီယိုတော်စတိုင်း၏
လူတွေ ဘာနဲ့နေ
ကောင်းသန့်

ကျွန်တော်သည် နဝမတန်း ကျောင်းသားဘဝက ပင် ကမ္ဘာကျော်ရှုရှားစာရေးဆရာကြီး လီယိုတော်စတိုင်း၏ The Empty Drum and Other Stories စာအုပ်ကို သင်ကြားခဲ့ရပါသည်။ သင်ကြားပေးသူ ဆရာကြီး ဦးသိန်းဇေ၏ အသင်အပြကောင်းမှုကြောင့် ထိုစဉ်ကပင် လီယိုတော်စတိုင်း၏ ဝတ္ထုတိုများကို နှစ်ခြိုက်စွဲလွန်းခဲ့ပါသည်။

ပညာရေးတက္ကသိုလ်သို့ ရောက်သောအခါ နောက် ထပ်ရှာဖွေ တွေ့ရှိဖတ်မိပြန်၏။ တော်စတိုင်း၏ ဝတ္ထုများတွင် အတွေးအသန့်များ ပါနေ၏။ ပြီးတော့ မေတ္တာနှင့် ခွင့်လှတခြင်းများ ပါဝင်နေသည်။ ထို့ကြောင့် ကျွန်တော်ကြိုက်နှစ်သက်ပြီး ဘာသာပြန်ဆိုနေခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ ပထမဆုံးစာအုပ်မှာ Three Questions, God Sees the Truth but Waits, The Empty Drum ဝတ္ထုတို (၃)ပုဒ်ကို စုစည်းပြီး တူရားစခင်သည် အမှန်တရားကို သိတော်မူသည်နှင့် အခြား ဝတ္ထုတိုများ အမည်ဖြင့် ထုတ်ဝေခဲ့ပါသည်။ ဒုတိယစာအုပ်မှာ The Prisoner in the Caucasus ကို ~~လောကဏေးဆော်~~ အကျဉ်းသား အမည်ဖြင့် ထုတ်ဝေခဲ့ပါသည်။

ယခု What Men Live By ဝတ္ထုကို ကြိုက်လွန်း

သဖြင့် လူတွေ ဘာနဲ့နေ အမည်ဖြင့် ရေးသားထုတ်ဝေရခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ ဆရာကြီး၏ အရေးအသား ညက်ညောမှု၊ အတွေး အခေါ်ကောင်းမွန်မှုတို့ကြောင့် ဘာသာပြန်ရာတွင် အခက်အခဲများ ကြုံရပါသည်။ စာကြောင်းဖတ်ပြီး လုံးစေ့ ပတ်စေ့သိနေသော်လည်း မြန်မာလို စာချောအောင် ပြန်ဆိုဖို့ အချိန်အကြာကြီး ငေးငိုင် တွေးတောရတာမျိုးလည်း ရှိပါ သည်။ ဇာတ်လမ်းနောက်ကို မျောပါသွားပြီး ဘာသာပြန်ဖို့ မေ့လျော့သွားခဲ့ရတာမျိုးလည်း ရှိပါသည်။

လူတွေ ဘာနဲ့နေသလဲဆိုတာ သိချင်လွန်း၍ ဖတ် ရင်းဖတ်ရင်းနှင့် ဇာတ်သိမ်းမှ သိရတော့သည့် အဖြစ်မျိုးလည်း ကျွန်တော် ကြုံရပါသည်။ ဤမျှ ဆရာကြီးတော်စတိုင်း၏ အရေးအသားက ကောင်းမွန်စွဲမက်စေလွန်းပါသည်။ ဤမျှ ကောင်းမွန်သော ဝတ္ထုကို ကျွန်တော်ပြန်ဆိုရာတွင် စာဖတ်သူ ၏ စိတ်ထဲတွင် မထိမိ မစွဲငြိပါက ကျွန်တော်၏ ဘာသာပြန် ညံ့ဖျင်းမှုကြောင့်သာ ဖြစ်ပါလိမ့်မည်။ အကယ်၍ ဖတ်ရင်းနှင့် စွဲငြိပြီး အဆုံးထိဖတ်မိကာ အတွေးတစ်ခု ရင်ထဲတွင် ထင်ကျန် ရစ်ခဲ့ပါက ဆရာကြီး တော်စတိုင်းကိုသာ ချီးမွမ်းကြ စေချင် ပါသည်။ ဤစာဖတ်ပြီး လူတွေ ဘာနဲ့နေ သည်ကို ရှင်းရှင်း လင်းလင်း သိကြစေချင်ပါတော့သည်။

ချစ်ခင်လေးစားလျက်

ကျော်သန့်

(၁)

ကျော်သန့်

လူတွေ ဘာနဲ့နေ

www.burmeseclassic.com

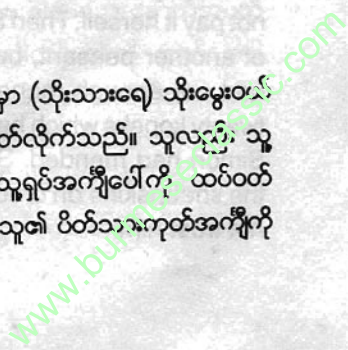
• A shoemaker named Simon, who had neither house nor land of his own, lived with his wife and children in a peasant's house. He earned his bread by working. Work was cheap but bread was dear, and he spent most of the money he earned in buying food. The man and his wife had only one sheepskin coat for the two of them, and even that was old and full of holes, and for two years he had wanted to buy sheepskins for a new coat. Before winter Simon saved a little money. A three-rouble note lay hidden in his wife's box, and five roubles and twenty kopeks* were owed to him by people whose he had made.

• So one morning he decided to go to the village to buy the sheepskins. He put his wife's warm undercoat over his shirt, and over that he put his own cloth coat. He took the three-rouble note in his pocket, cut a strong walking-

• ဆိုင်မွန်ဆိုသော ဖိနပ်ချုပ်သမား တစ်ယောက်ကိုယ်ပိုင်အိုးအိမ်၊ ခြံမြေမရှိ။ သူ့ မိန်းမ၊ ကလေးများနှင့် လယ်သမားတစ်ယောက်၏ အိမ်တွင် နေ နေရ၏။ သူသည် (ဖိနပ်ချုပ်) အလုပ်လုပ်ရင်း ဝင်ငွေရှာရသည်။ (အလုပ်ဈေး သက်သာပြီး ပေါင်မုန့်က ဈေးကြီးသည်) ဝင်ငွေက နည်းပြီး စားစရိတ်က ကြီးသည်။ သို့ဖြစ်၍ သူ့ရှာရသမျှငွေ အတော်များများကို အစားအစာဝယ်ဖို့ သုံးနေရသည်။ ထိုလူနှင့် သူ့မိန်းမမှာ နှစ်ယောက်ပေါင်းမှ သိုးမွေးကုတ် အင်္ကျီတစ်ထည်သာ ရှိသည်။ ကုတ်အင်္ကျီမှာ ဟောင်းနွမ်းပြီး အပေါက်တွေ ပြည့်နှက်နေသည်။ သိုးမွေးကုတ်အင်္ကျီ တစ်ထည်ဝယ်ချင်နေသည်မှာ နှစ် နှစ်ရှိပြီ။ ဆောင်းရာသီ မတိုင်မီ ဆိုင်မွန်သည် ငွေနည်းနည်းစု ဖြစ်သည်။ သုံးရှုာယ်လ်ကိုတော့ သူ့ မိန်းမရဲ့ သေတ္တာ အောက်မှာ ဖွက်ထားခဲ့သည်။ ငါး ရှုာယ်လ်နှင့် ကို ပက်(စ်)၂ဝကိုတော့ သူ့ ဆီမှာ ဖိနပ်လာချုပ်သော လူများထံမှ ရစရာရှိသည်။

• ထို့ကြောင့် တစ်နံနက်မှာ (သိုးသားရေ) သိုးမွေးဝယ်ရန် ရွာထဲကို သွားဖို့ ဆုံးဖြတ်လိုက်သည်။ သူလည်း သူ့ မိန်းမ၏ အနွေးထည်ကို သူ့ရှုပ်အင်္ကျီပေါ်ကို ထပ်ဝတ်လိုက်သည်။ ၎င်းအပေါ်မှာ သူ၏ ပိတ်သားကုတ်အင်္ကျီကို

stick to help him on his journey and started off after breakfast.

• “I will collect the five roubles that are owing to me,” he thought. “If I add them to the three I have got, that will be enough to buy sheepskins for the winter coat.”

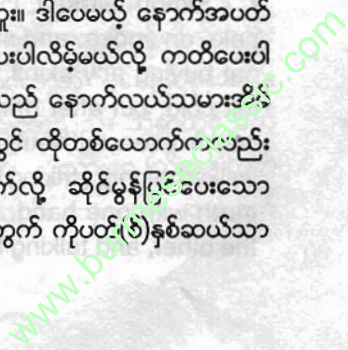
• He came to the village and called at a peasant’s house, but the man was not at home. The peasant’s wife promised that her husband would pay the money next week, but she could not pay it herself. Then Simon went to the home of another peasant, but this one said that he had not enough money, and would pay only twenty kopeks which he owed for a pair of boots Simon had mended. Simon then tried to buy the sheepskins on credit, but the dealer would not trust him.

ထပ်ဝတ်လိုက်ပြန်သည်။ သူလည်း သုံးရှူဘယ်လ်တန်ကို (သေတ္တာထဲမှ) ယူပြီး သူ၏ အိပ်ကပ်ထဲသို့ ထည့်လိုက်သည်။ သူ ခရီးမှာ အထောက်အကူပြုမည့် လမ်းလျှောက်တုတ် ခပ်တောင့်တောင့် တစ်ချောင်းကို (ဖြတ်တောက်) ပြုလုပ်ပြီး နံနက်စာ စားအပြီးမှာ ခရီးထွက်ခဲ့ပါတော့သည်။

• “ရစရာရှိတဲ့ ငါးရှူဘယ်လ်ကိုတော့ ငါလိုက်တောင်းရမယ်” “ငါ့မှာရှိတဲ့ သုံးရှူဘယ်လ်နဲ့ အဲဒီ (တောင်းလို့ရမယ့်) ဟာနဲ့ ပေါင်းလိုက်ရင် ဆောင်းရာသီဝတ် သိုးမွေးကုတ်အင်္ကျီဝယ်ဖို့ လောက်လိမ့်မယ်။”

• သူရွာထဲကိုရောက်ပြီး လယ်သမားအိမ် တစ်အိမ်ကို ဝင်ကာ (နာမည်) ခေါ်ကြည့်လိုက်သည်။ သို့သော် ထိုသူသည် အိမ်၌မရှိပေ။ လယ်သမား၏ မိန်းမက (အခုတော့) သူမမှာ ငွေပေးစရာ မရှိပါဘူး။ ဒါပေမယ့် နောက်အပတ်မှာ သူမ ယောက်ျားက ပေးပါလိမ့်မယ်လို့ ကတိပေးပါသည်။ ထို့နောက် ဆိုင်မွန်သည် နောက်လယ်သမားအိမ်သို့ သွားပြန်သည်။ သို့ရာတွင် ထိုတစ်ယောက်ကလည်း သူ့မှာ ပေးဖို့ ငွေမလောက်လို့ ဆိုင်မွန်ပြင်ပေးသော ဘွတ်ဖိနပ်တစ်ရုံ (ပြင်ခ)အတွက် ကိုပတ်(စ်)နှစ်ဆယ်သာ

• “Bring your money,” he said, “and then you may have what skins you like. We know how difficult it is to collect debts.”

• So all the business the shoemaker did was to get the twenty kopeks for boots he had mended, and to take a pair of boots which a peasant gave him to mend.

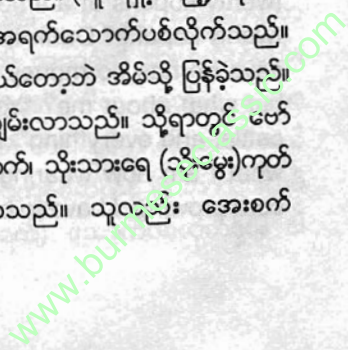
• Simon felt sad. He spent the twenty kopeks on vodka, and started back home without buying any skins. In the morning he had felt cold, but after drinking the vodka, he felt warm even without a sheepskin coat. He walked along, striking his stick on the cold hard earth with one hand, carrying the boots with the other, and talking to himself.

ပေးလိုက်ပါသည်။ ထို့နောက် ဆိုင်မွန်သည် သိုးမွေးကို အကြွေးနှင့် ဝယ် ယူရန် ကြိုးစားကြည့်ပါသည်။ သို့ရာတွင် ရောင်းချသူက သူ့ကို မယုံကြည်ပေ။

• “ပိုက်ဆံသာ ယူလာခဲ့ပါ။ ခင်ဗျားကြိုက်တဲ့ သားရေကို ရပါစေမယ်။ ကြွေးတောင်းရတာ ဘယ်လောက်ခက်တယ်ဆိုတာ ကျုပ်တို့ပဲ သိတယ်” လို့ ပြောပါသည်။

• ဒါကြောင့် ဖိနပ်ချုပ်သမားရဲ့ (ကြွေးတောင်း) အလုပ်ဟာ သူပြင်ပေးခဲ့တဲ့ ဘွတ်ဖိနပ်တစ်စုံအတွက် ကိုပက်နစ်ဆယ်ရရှိခြင်းနဲ့ လယ်သမားတစ်ယောက်က ပြင်ဖို့ပေးလိုက်တဲ့ ဘွတ်ဖိနပ်တစ်စုံ ယူလာရခြင်းတို့သာ ဖြစ်ပါသည်။

• ဆိုင်မွန် ဝမ်းနည်းသွားသည်။ (သူ ရရှိခဲ့သည့်) ကိုပက်နစ်ဆယ်ကို ဖော်ကာ အရက်သောက်ပစ်လိုက်သည်။ မည်သည့် သားရေမျှ မဝယ်တော့ဘဲ အိမ်သို့ ပြန်ခဲ့သည်။ နံနက်ရောက်တော့ သူ ချမ်းလာသည်။ သို့ရာတွင် ဖော်ကာအရက်သောက်ပြီးနောက်၊ သိုးသားရေ (သိုးမွေး)ကုတ်အင်္ကျီမဝတ်ဘဲ နွေးလာသည်။ သူလည်း အေးစက်

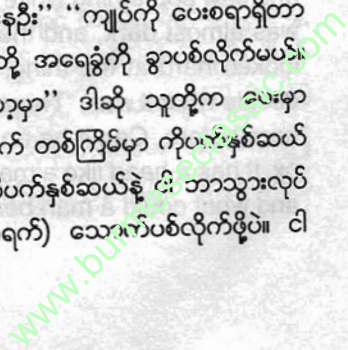

ကလေးက ဦးစိုးရိမ်ရိမ် သိပ်နာနာ နှိုးနှိုး
ခိုင်းခိုင်း နှိုးနှိုး နှိုးနှိုး သိပ်နာနာ
ကလေးက ဦးစိုးရိမ်ရိမ် သိပ်နာနာ နှိုးနှိုး
ခိုင်းခိုင်း နှိုးနှိုး နှိုးနှိုး သိပ်နာနာ

• “I’m quite warm,” he said, “although I have no sheepskin coat. I’ve had a drink, and it is warming the whole of my body. I need no sheepskins. I go along and I do not worry about anything. That is the kind of man I am! What do I care? I can live without sheepskins. I don’t need them. My wife will worry, that is certain. And she is right, it is a shame that I work all day and then people do not pay me. What should I say to them? “Stop! If you don’t pay what you owe me. I will take your skin off, certainly I will. “Would they pay then? A man pays twenty kopeks at a time? What can I do with twenty kopeks? Drink it-that’s all I can I do. He says he has no money. Perhaps this is true-but what about me? “You have a house and cattle, and everything”, I say, “but I have only what I am now wearing. You have your own corn growing, I have to buy every grain. What-

မာကြောသော ကမ္ဘာမြေကြီးပေါ်တွင် လက်တစ်ဖက်က
ဘွတ် ဖိနပ်ကိုကိုင်၍ ကျန်တစ်ဖက်က သူ့(လက်ကိုင်)
တုတ်ကို ဟိုရိုက်သည်ရိုက်လုပ်ပြီး သူ့ဘာသာ စကားတွေ
ကို ပြောကာ လမ်းလျှောက်လာခဲ့ပါသည်။

• “ငါ့မှာ သိုးသားရေ ကုတ်အင်္ကျီမရှိပေမယ့် လုံးဝ
(မချမ်းဘူး) နွေးထွေးတယ်။ ငါ အရက်သောက်လိုက်တဲ့
အတွက် ငါတစ်ကိုယ်လုံး ပူနွေးလာတယ်။ ငါ သိုးသား
ရေကို မလိုအပ်တော့ဘူး။ ဘာကိုမှ စိုးရိမ်စရာ မလိုဘဲ
ငါ ပြန်ခဲ့တယ်။ ငါလို လူစား ရှိသေးလားဟေ့။ ဘာကို
ဂရုစိုက်ရမှာလဲ။ သိုးသားရေမရှိဘဲ ငါအသက်ရှင်နေနိုင်ပါ
တယ်။ အဲ့ဒါတွေ ငါ မလိုပါဘူး။ ငါ့ မိန်းမတော့ စိတ်ပူ
နေတော့မယ်။ ဒါ အသေအချာပဲ။ ပြီးတော့ သူမ(ပြော
တာ)မှန်တယ်။ ငါ တစ်နေ့လုံးလုပ်ပြီး လူတွေက (ပေးစရာ
ရှိတာတွေ) မပေးကြတာဟာ ရှက်စရာပဲ။ သူတို့ကို ငါ
ဘာပြောသင့်သလဲ။ “နေဦး” “ကျုပ်ကို ပေးစရာရှိတာ
တွေ မပေးရင် ခင်ဗျားတို့ အရေခွံကို ခွာပစ်လိုက်မယ်။
ကျုပ် တကယ်လုပ်တော့မှာ” ဒါဆို သူတို့က ပေးမှာ
လား ...။ လူတစ်ယောက် တစ်ကြိမ်မှာ ကိုပက်နစ်ဆယ်
ပဲ ပေးတယ်။ (အဲဒီ) ကိုပက်နစ်ဆယ်နဲ့ ငါ့ ဘာသွားလုပ်
နိုင်မှာလဲ။ အဲ့ဒါနဲ့ (အရက်) သောက်ပစ်လိုက်ဖို့ပဲ။ ငါ

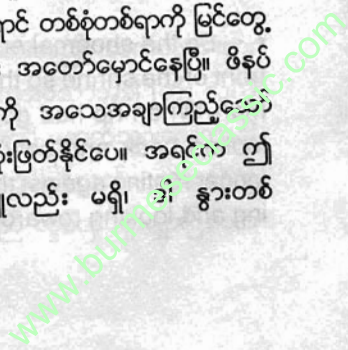

ever I do, I must spend three roubles every week for bread alone. I come home and find the bread all eaten up and I have to pay another rouble and a half. So you pay me what you owe, and don't make excuses!"

• By this time he had nearly reached the shrine at the bend in the road. He looked up and saw something white behind the shrine. It was almost dark, and though the shoemaker looked hard at the thing, he was not able to decide what it was. "There was no white stone here before, Can it be an ox? It is not like an ox. It has a head like a man, but it is too white, and what could a man be doing there?"

လုပ်နိုင်တာ ဒါပဲ။ သူက သူ့မှာ ပိုက်ဆံမရှိဘူးလို့ ပြောတယ်။ ဒါ မှန်ကောင်း မှန်ပါလိမ့်မယ်။ ဒါပေမယ့် ငါကျတော့ကော။ “မင်းမှာက အိမ်ရှိတယ်၊ ကျွဲ၊ နွားတွေရှိတယ်။ အခြားအရာတွေ ရှိသေးတယ်။ ဒါပေမယ့် ငါ့မှာ အခု ငါ ဝတ်ထားတဲ့ဟာ (အဝတ်အစား)တွေပဲ ရှိတယ်။ မင်းမှာ စိုက်ထားတဲ့ ဂုံ၊ စပါးတွေရှိတယ်။ ငါက (ဂုံ)ကို နေ့တိုင်း ဝယ်နေရတယ်။ ငါဘာပဲလုပ်လုပ် အစားအစာ (ပေါင်မုန့်)အတွက် အပတ်စဉ် သုံးရှုဘယ်လ်ကို သုံးနေရတယ်။ ငါ အိမ်ပြန်ရောက်လို့ အစားအစာ(ပေါင်မုန့်) ကုန်နေတာတွေရင် သုံးရှုဘယ်လ်ခွဲကို ပေးရဦးမယ်။ ဒါကြောင့် မင်းပေးစရာရှိတာတွေ ပေးပါ။ ဘာဆင်ခြေမှ ပေးမနေနဲ့”

• ထိုအချိန်တွင် သူသည် လမ်းအကွေ့နားက ဂူဗိမာန်နားသို့ ရောက်လုနီးနေပြီ။ သူ လှမ်းကြည့်လိုက်တော့ ဂူဗိမာန်ဘက်နားတွင် အဖြူရောင် တစ်စုံတစ်ရာကို မြင်တွေ့လိုက်ရသည်။ မှောင်လည်း အတော်မှောင်နေပြီ။ ဖိနပ်ချုပ်သမားသည် ထိုအရာကို အသေအချာကြည့်သော်လည်း ဘာလဲဆိုတာ မဆုံးဖြတ်နိုင်ပေ။ အရင်က ဤနေရာမှာ ကျောက်တုံးဖြူလည်း မရှိ၊ ဒါ နွားတစ်

felt more frightened than before and thought, Shall I go back to him or shall I go on? If I go near him something terrible may happen. Who knows who the fellow is? He has not come here to do any good. If I go near he may jump up and take me by the throat, and I shall not be able to get away. Or if not he would still be a worry to me. What could I do with a man with no clothes on? I could not give him the only clothes I have. May heaven help me to get away!"

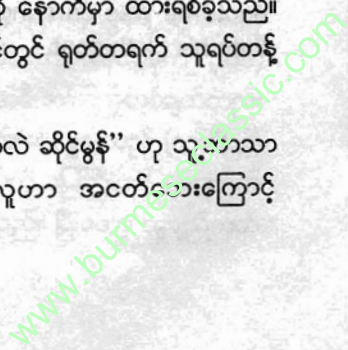
- So the shoemaker hurried on and left the shrine behind him. But suddenly he stopped in the road.

"What are you doing, Simon?" he said to himself.

ပြီး သူ့ကို လှမ်းမျှော်ကြည့်နေလေသည်။ ဖိနပ်ချုပ်သမားသည် ခါတိုင်းထက် ပိုကြောက်လာပြီး တွေးမိပြန်သည်။ ငါ ပြန်လှည့်သွားရမလား။ ရှေ့ဆက်သွားရမလား။ တကယ်လို့ သူ့အနားကို သွားခဲ့ရင် ကြောက်စရာကောင်းတဲ့ တစ်ခုခု ဖြစ်လာနိုင်တယ်။ သူ ဘယ်သူလဲဆိုတာ ဘယ်သူသိမှာလဲ။ သူ ဒီနေရာကို ကောင်းတာလုပ်ဖို့ လာတာတော့ မဟုတ်ဘူး။ ငါ အနားရောက်သွားလို့ သူက ထခုန်ပြီး ငါ့ လည်ပင်း ကို ညှစ်ထားရင် ငါ ထွက်ပြေးနိုင်မှာ မဟုတ်ဘူး။ ဒါမှ မဟုတ် သူဟာ ငါ့အတွက် စိုးရိမ်စရာ မဖြစ်ခဲ့ဘူးဆိုရင် အဝတ်အစားမရှိတဲ့ (အဲဒီ) လူကို ငါဘာလုပ်ပေးနိုင်မှာလဲ။ ငါဝတ်ထားတဲ့ အဝတ်အစားတွေကိုတော့ (ချွတ်) မပေးနိုင်ဘူး။ (ထိုအရာမှ) လွတ်မြောက်အောင် ဘုရားသခင် ကယ်တော်မူပါ။

- ထို့ကြောင့် ဖိနပ်ချုပ်သမားသည် ခပ်သုတ်သုတ်လေး ထွက်ခွာသွားပြီး ဂူမိမာန်ကို နောက်မှာ ထားရစ်ခဲ့သည်။ သို့ရာတွင် လမ်းလယ်ခေါင်တွင် ရုတ်တရက် သူ့ရပ်တန့် လိုက်သည်။

“မင်း ဘာလုပ်နေတာလဲ ဆိုင်မွန်” ဟု သူ့ဘာသာ ပြန်မေးမိသည်။ “အဲ့ဒီလူဟာ အဝတ်သေးကြောင့် သေသွားနိုင်သည်။”

The man may be dying, of hunger, and you slip past afraid. Have you become so rich that you are afraid of robbers? Ah, Simon, you should be filled with shame!"

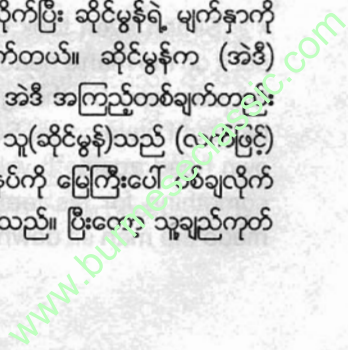
So he turned back towards the shrine.

• Simon went up to the man, looked at him and saw that he was young and strong-looking, with no marks on his body, but very cold and frightened. He sat there without looking up at Simon, as if he had no strength to lift his eyes. Simon went close to him, and then the man seemed to wake up. He turned his head, opened his eyes and looked into Simon's face. That one look was enough to make Simon love the man. He threw on the ground the warm boots he was carrying, took off his belt and then his cloth coat.

“မင်းက ကြောက်လန့်ပြီး တိတ်တိတ်လေး ထွက်သွားမှာလား။ ဓားပြတွေကို ကြောက်လန့် လို့ကော မင်းက ချမ်းသာလာမှာလား။ အား ... ဆိုင်မွန် မင်း သိပ်ရှက်ဖို့ ကောင်းနေပြီ” ။

ထို့ကြောင့် သူသည် ဂူ ဗိမာန်ဘက်သို့ ပြန်လှည့်လာခဲ့လေသည်။

• ဆိုင်မွန်(အဲဒီ)လူဆီသွားပြီး ကြည့်ခဲ့တယ်။ (အဲဒီ) လူဟာ ငယ်ရွယ်ပြီး သန့်မာပုံရတယ်လို့ သူမြင်တယ်။ သူ့ခန္ဓာကိုယ်ပေါ်မှာ ဘာအမှတ်အသားမှ မရှိဘူး။ ဒါပေမယ့် အလွန်အေးစက်နေပြီး ကြောက်လန့်နေပုံရတယ်။ သူဟာ ဆိုင်မွန်ကို မော့မကြည့်ဘဲ အဲဒီမှာ ထိုင်နေခဲ့တယ်။ သူ့မျက်လုံးတွေကို ဖွင့်ကြည့်ဖို့တောင် အားမရှိတော့သလိုပဲ။ ဆိုင်မွန် သူ့အနားကို ကပ်သွားခဲ့တယ်။ (အဲဒီ)လူ နီးသွားပုံရတယ်။ သူ့ခေါင်းကို လှည့်လိုက်တယ်။ သူ့မျက်လုံးတွေကို ဖွင့်ကြည့်လိုက်ပြီး ဆိုင်မွန်ရဲ့ မျက်နှာကို တစ်ချက်စူးစမ်း ကြည့်လိုက်တယ်။ ဆိုင်မွန်က (အဲဒီ) လူကို ချစ်သွားစေဖို့အတွက် အဲဒီ အကြည့်တစ်ချက်တည်းနဲ့ လုံလောက်သွားပါတယ်။ သူ(ဆိုင်မွန်)သည် (လေးပါးဖြင့်) ကိုင်လာသော လည်ရှည်ဖိနပ်ကို မြေကြီးပေါ် ဖစ်ချလိုက်ပြီး သူ့ခါးပတ်ကို ချွတ်လိုက်သည်။ ပြီးလော့ သူ့ချည်ကုတ် အင်္ကျီကို ချွတ်လိုက်သည်။

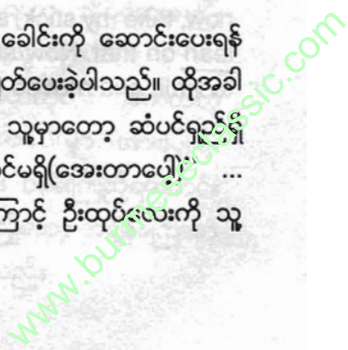

- “This is not a time for talking,” he said. “Come, put this coat on at once!” And Simon took the man by the arms and helped him to get up. As the stranger stood there, Simon saw that his body was clean and healthy-looking. His hands and feet were well-shaped and his face was good and kind. Simon threw his coat over the man’s shoulders and helped him find the arm-holes. Then Simon pulled the coat closely round the man and tied the belt.

- Simon even took off his own torn cap to put it on the man’s head, but then his own head felt cold and he thought, “He has long thick hair but I have none.’ So he put the cap on his own head again. “It will be better to give him something for his feet,” he thought; and he made the man sit down and helped him to put

- “ဒီအချိန်ဟာ စကားပြောရမယ့် အချိန် မဟုတ်ဘူး” ... လို့ သူက ပြောလိုက်တယ်။ “ဒီ ကုတ်အင်္ကျီကို ချက်ချင်းဝတ်လိုက်ပါ။” ပြီးတော့ ဆိုင်မွန်က အဲ့ဒီလူရဲ့ လက်မောင်းကိုကိုင်ပြီး မတ်တပ်ထနိုင်အောင် ထူမပေးပါတယ်။ (အဲ့ဒီ) လူစိမ်းဟာ အဲ့ဒီမှာ ရပ်နေတုန်း သူ့ခန္ဓာကိုယ်ဟာ သန့်ရှင်းစင်ကြယ်နေပြီး ကျန်းမာနေပုံရတယ်လို့ ဆိုင်မွန်မြင်တယ်။ သူ့လက်တွေ ခြေထောက်တွေဟာ အချိုးပြေပြစ်ပြီး သူ့မျက်နှာက သဘောကောင်းပြီး ကြင်နာတတ်ပုံ ရတယ်။ ဆိုင်မွန်က သူ ကုတ်အင်္ကျီကို အဲ့ဒီလူ ပခုံးပေါ် လွှမ်းခြုံပေးလိုက်ပြီး (အင်္ကျီ) လက်မောင်းပေါက်ထဲကို (လက်သွင်း)နိုင်အောင် ကူညီပေးခဲ့တယ်။ ထို့နောက် ဆိုင်မွန်သည် ကုတ်အင်္ကျီကို ဆွဲစေ့ပေးလိုက်ပြီး ခါးပတ်(ခါးစည်း)နှင့် ချည်ပေးလိုက်ပါသည်။

- ဆိုင်မွန်သည် (ထို)လူ၏ ခေါင်းကို ဆောင်းပေးရန် သူ့ဦးထုပ်စုတ်ကလေးကိုပင် ချွတ်ပေးခဲ့ပါသည်။ ထိုအခါ သူ ခေါင်းက အေးလာသဖြင့် သူ့မှာတော့ ဆံပင်ရှည်ရှိသေးတယ်။ ငါ့မှာတော့ ဆံပင်မရှိ(အေးတာပေါ့) ... ဟု သူတွေးနေမိသည်။ ထို့ကြောင့် ဦးထုပ်လေးကို သူ

on the warm boots, saying, "There, friend, now move about and warm yourself. We can settle other matters later. Can you walk?"

- The man stood up and looked kindly at Simon, but did not say a word.

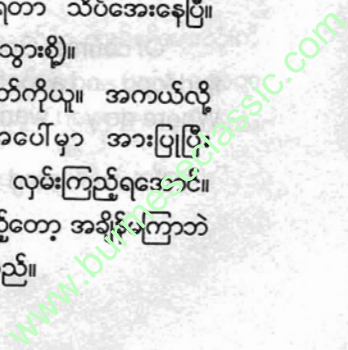
"Why do you not speak?" said Simon. "It is too cold to stay here. We must go home. Come, now, take my stick, and if you are feeling weak lean on that. Now step out!" The man started to walk and moved easily, wasting no time.

ခေါင်းပေါ်ပြန်ဆောင်းလိုက်ပြန်သည်။ သူ့ခြေထောက်ကို (နွေးသွားအောင်) တစ်ခုခု (လုပ်)ပေးလိုက်ရင် ပိုကောင်းလိမ့်မယ်ဟု သူ့တွေးမိပြန်သဖြင့် (ထို) လူကို ပြန်ထိုင်ခိုင်းပြီး (နွေးထွေးစေသော) ဘွတ်ဖိနပ်ကို ဝတ်ပေးရင်း "ဒီမှာ မိတ်ဆွေ နွေးနွေးထွေးထွေးဖြစ်လာအောင် ကိုယ့် ဘာသာကိုယ်လှုပ်ရှားပေတော့" ဟု ပြောပါသည်။ နောက်ထပ် လုပ်စရာကိစ္စတွေကိုလည်း ကျုပ်တို့ဖြေရှင်း သွားနိုင်မှာပါ။ ခင်ဗျား လမ်းလျှောက်နိုင်တယ် မဟုတ်လား ဟု မေးလိုက်ပါသည်။

- (ထို)လူက မတ်တပ်ထရပ်လိုက်ပြီး ဆိုင်မွန်ကို ကြင်နာစွာ ကြည့်လိုက်ပါသည်။ သို့သော် စကားတစ်ခွန်းမျှ မပြောပါ။

"ခင်ဗျား ဘာလို့ စကားမပြောတာလဲ" ဟု ဆိုင်မွန်က မေးလိုက်သည်။ ဒီမှာ နေရတာ သိပ်အေးနေပြီ။ ကျုပ် တို့ အိမ်ပြန်ကြမယ်။ လာ(သွားစို့)။

ကျုပ်ရဲ့ (လမ်းလျှောက်)တုတ်ကိုယူ။ အကယ်လို့ အားမရှိသေးရင် အဲဒီ(တုတ်)အပေါ်မှာ အားပြုပြီး (လျှောက်)။ ကဲ (အခု) ခြေလှမ်း လှမ်းကြည့်ရအောင်။ (ထို)လူသည် ခြေလှမ်း စလှမ်းကြည့်တော့ အချိန်မကြာဘဲ အလွယ်တကူ လျှောက်နိုင်လေသည်။

As they went on. Simon asked him, "And where do you belong to?"

"I do not come from this part of the country." "I thought you did not. I know the people about here. But how did you come to be there by the shrine?"

"I cannot tell."

"Has some one been ill-treating you?"

"No one has ill-treated me. God has punished me."

"Of course, God rules us all. Still, you must find food and a roof for your head somewhere. Where do you want to go to?"

"I do not mind where I go."

သူတို့ ဆက်လျှောက်သွားသောအခါ ဆိုင်မွန်က သူ့ကို မေးလိုက်သည်။ "ခင်ဗျား ဘယ်မှာနေသလဲ"

"ကျွန်တော် ဒီ(တိုင်းပြည်) အနီးအနားက လာတာ မဟုတ်ပါဘူး။"

"ခင်ဗျား ဒီက မဟုတ်ဘူးလို့ ကျွန်တော်လည်း ထင် ပါတယ်။"

ဒီနားကလူတွေ (အကုန်) ကျွန်တော်သိတယ်။ ဒါပေမယ့် ဒီဂူမိမာန်နားကို ခင်ဗျားဘယ်လိုလုပ် ရောက် လာတာလဲ။

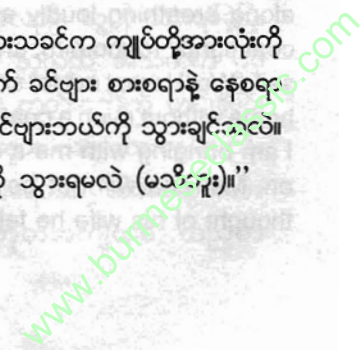
"ကျွန်တော်လည်း မပြောနိုင်ဘူးဗျာ"

"တစ်စုံတစ်ယောက်ကများ ခင်ဗျားကို နှိပ်စက်ပြီး ထားခဲ့သလား"

"ဘယ်သူမှ ကျွန်တော့်ကို မနှိပ်စက်ပါဘူး။ ဘုရား သခင်ကသာ အပြစ်ပေးခဲ့တာပါ"

"ဟုတ်တာပေါ့။ ဘုရားသခင်က ကျုပ်တို့အားလုံးကို စီမံအုပ်ချုပ်ခဲ့တာပဲ။ ဒါထက် ခင်ဗျား စားစရာနဲ့ နေစရာ ကိုတော့ ရှာရလိမ့်မယ်။ ခင်ဗျားဘယ်ကို သွားချင်သလဲ။"

"ကျွန်တော် ဘယ်ကို သွားရမလဲ (မသိဘူး)။"

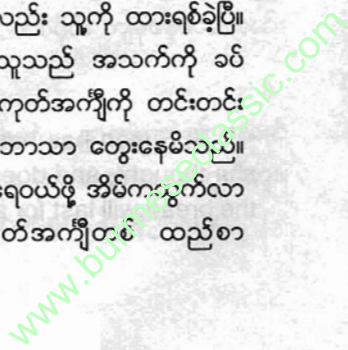

- Simon was greatly surprised. The man did not seem to be an evil fellow, and he spoke well, yet he did not say who he was or where he came from. But Simon thought, "Who knows what may have happened?" And he said to the stranger, "Well, then, come home with me and warm yourself for a while."

- So Simon walked towards his home, and the other man kept at his side. The wind had become stronger, and Simon felt cold under his shirt. The warming effect of the vodka was leaving him, and he began to feel cold. He went along breathing loudly and pulling his wife's coat tightly round him, and he thought to himself, "Well! I went out for sheepskins and I come home without even a coat to my back, and also I am bringing with me a man with no clothes on. Matrena will not be pleased!" When he thought of his wife he felt uneasy, *but when

- ဆိုင်မွန် အကြီးအကျယ် အံ့အားသင့်သွားခဲ့လေသည်။ (ထို) လူသည် မကောင်းဆိုးဝါး တစ်ကောင်တော့ ဖြစ်ဟန် မတူ။ စကားလည်း ကောင်းကောင်းပြောသည်။ သို့ရာတွင် သူ ဘယ်သူလဲ။ ဘယ်က လာသလဲဆိုတာတော့ မပြော။ ဒါပေမယ့် "ဘာတွေ ဖြစ်ပျက်ခဲ့တယ်ဆိုတာ ဘယ်သူသိနိုင်မှာလဲ" လို့ ဆိုင်မွန်တွေးနေမိသည်။ "ကောင်းပြီလေ၊ ဒါဆိုလည်း ခင်ဗျား ခဏလောက် နွေးထွေးသွားအောင် ကိုယ့်ဘာသာလုပ်ပြီး ကျုပ်နဲ့ အိမ်လိုက်ခဲ့ပေါ့ဗျာ" လို့ ဆိုင်မွန်က လူစိမ်းညှော်သည်ကို ပြောလိုက်ပါသည်။

- ထို့ကြောင့် ဆိုင်မွန်သည် သူ၏အိမ်ဆီသို့ လျှောက်လှမ်းခဲ့ပါသည်။ ထိုလူလည်း သူ့ဘေးနားက လိုက်ပါလာခဲ့ပါသည်။ လေက ပိုပြီး ပြင်းထန်လာပါသည်။ ဆိုင်မွန်သည် ရှုပ်အင်္ကျီသာ ဝတ်ထားသဖြင့် အေးစိမ့်လာသည်။ ဗော်စစ်ကာ၏ ပူနွေးမှုများကလည်း သူ့ကို ထားရစ်ခဲ့ပြီ။ (အခုတော့) သူ ချမ်းနေပြီ။ သူသည် အသက်ကို ခပ်ပြင်းပြင်းရှူရင်း သူ့ မိန်းမ၏ ကုတ်အင်္ကျီကို တင်းတင်းကြပ်ကြပ် ဆွဲ(စေ့)ထားပြီး သူ့ဘာသာ တွေးနေမိသည်။ "ကောင်းပါ၊ ငါဟာ သိုးသားရေဝယ်ဖို့ အိမ်ကသွက်လာပြီး အိမ်ပြန်လာတော့ ကုတ်အင်္ကျီတစ် ထည်စာ

he looked at the stranger he remembered how the poor fellow had looked up at him by the shrine, and his heart was glad.

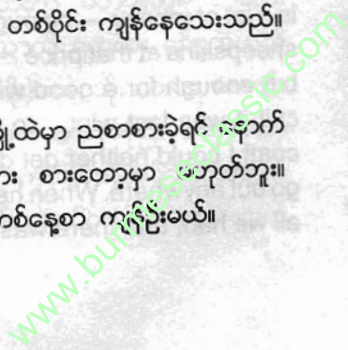
• Simon's wife had everything ready early that day. She had cut wood, brought water, fed the children, eaten her own meal, and now she sat thinking. She wondered whether she should make bread that day or the next. There was still a large piece left.

• "It Simon has had some dinner in town," she thought, and does not eat much supper, the bread will last for another day.

လောက်တောင်မှ ပါမလာဘဲ အဝတ်အစား ဗလာ လူတစ်ယောက်ကိုသာ ငါ ခေါ်လာမိပါပေါ့လား။ မထရီနာ တော့ ကျေနပ်မှာ မဟုတ်ဘူး။ သူ့မိန်းမအကြောင်းကို တွေးမိလိုက်တော့ သူ စိတ်မသက်မသာ ဖြစ်သွားသည်။ သို့ရာတွင် လူစိမ်းဧည့်သည်ကို ကြည့်လိုက်တော့ သနားစရာ ထို သတ္တဝါသည် ဂူဗိမာန်နားမှာ သူ့ကို (အားကိုး တကြီး) ကြည့်ခဲ့တာကို ပြန်သတိရမိသည်။ ထိုအခါ သူ့နှလုံးသားသည် ရွှင်လန်းဝမ်းသာသွားပြန်သည်။

• ဆိုင်မွန် မိန်းမသည် ထိုနေ့က အိမ်မှုကိစ္စ(အရာရာ) အားလုံးကို စောစီးစွာ ပြီးနေသည်။ ထင်းခွဲပြီးပြီ။ ရေခပ် ပြီးပြီ။ ကလေးတွေ ညစာ(အစာ) ကျွေးပြီးပြီ။ သူလည်း (ညစာ) စားပြီးပြီ။ အခုတော့ သူထိုင် စဉ်းစားနေသည်။ ပေါင်မုန့်ကို ဒီနေ့ ဖုတ်ရင် ကောင်းမလား။ နောက်နေ့ ကျမှ ဖုတ်ရကောင်းမလားဆိုတာ သူမ တွေးနေမိသည်။ (ပေါင်မုန့်) အပိုင်းကြီးကြီး တစ်ပိုင်း ကျန်နေသေးသည်။

• အကယ်လို့ ဆိုင်မွန်မြို့ထဲမှာ ညစာစားခဲ့ရင် နောက် ထပ်(ညလယ်စာ) များများ စားတော့မှာ မဟုတ်ဘူး။ (ဒါဆို) ပေါင်မုန့်လည်း တစ်နေ့စာ ကျန်လွန်းမယ်။

- She weighed the piece of bread in her hand again and again, and thought, "I will not make any more to-day. We have very little flour left. If we are careful, we can just make this last till Friday."

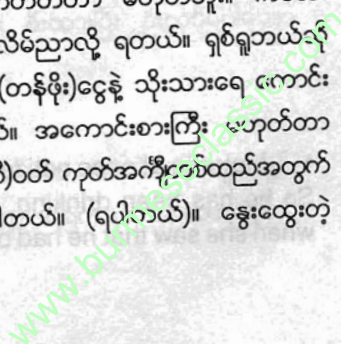
- So Matrena put away the bread and sat down at the table to mend a hole in her husband's shirt. While she worked she thought about her husband buying skins for a winter coat.

- "I hope the dealer does not cheat him. My husband is much too simple. He cheats nobody, but any child can cheat him. Eight roubles is a lot of money — he ought to get some good sheepskins at that price — not the finest skins, but enough for a good winter coat. How difficult it was last winter to live without a warm coat! I could neither get down to the river nor go out anywhere. When he went out, he put on all we had, and there was nothing left for me.

- သူမသည် ပေါင်မုန့် (လက်ကျန်)ကို လက်ထဲတွင် ထပ်ခါထပ်ခါ ချိန်ဆနေပြီး ဒီနေ့တော့ (ပေါင်မုန့်)ထပ် မဖုတ်တော့ဘူးလို့ တွေးလိုက်သည်။ ငါ(တို့)မှာ ဂျုံမှုန့် နည်းနည်းပဲ ကျန်တော့တယ်။ သေချာဂရုစိုက်ရင် (ချွေချွေ တာတာစားရင်) သောကြာနေ့အထိ (စားလို့)ရသေးတယ်။

- ဒါကြောင့် မထရီနာဟာ ပေါင်မုန့်ကို ပြန်သိမ်းလိုက် ပြီး သူ့ယောက်ျား ရှုပ်အင်္ကျီက အပေါက်ကလေးကို ချုပ် ဖို့ စားပွဲမှာ ပြန်ထိုင်ခဲ့ပါသည်။ (အပ်ချုပ်နေစဉ်) အလုပ် လုပ်နေစဉ်မှာ ဆောင်းဝတ်အင်္ကျီအတွက် သားရေဝယ် လာမယ့် သူ့ယောက်ျားအကြောင်းကို တွေးနေခဲ့ပါသည်။

- ဖောက်သည်တွေ သူ့ကို မလိမ်ညာကြပါစေနဲ့လို့ (ငါ) မျှော်လင့်ပါတယ်။ ငါ့ယောက်ျားက သိပ်ရိုးတာ။ ဘယ်သူ့ ကိုမှ သူ့က လိမ်ညာတတ်တာ မဟုတ်ဘူး။ ကလေး လေးတောင် သူ့ကို လိမ်ညာလို့ ရတယ်။ ရှစ်ရူဘယ်ဆို တာ အများကြီးပဲ။ ဒီ(တန်ဖိုး)ငွေနဲ့ သိုးသားရေ ကောင်း ကောင်း ရနိုင်ပါတယ်။ အကောင်းစားကြီး မဟုတ်တာ တောင် ဆောင်း(ရာသီ)ဝတ် ကုတ်အင်္ကျီကပ်ထည်အတွက် တော့ လုံလောက်ပါတယ်။ (ရပါ့သေး)။ နွေးထွေးတဲ့

He did not start very early to-day, but it is time he returned. I hope he has not gone drinking!"

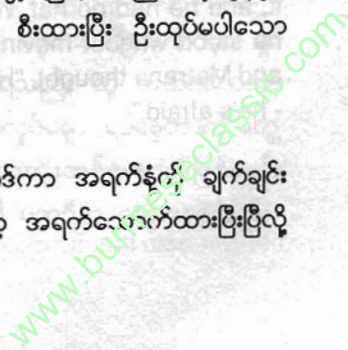
- Matrena had hardly thought this when she heard footsteps at the door, and someone entered. She put down her sewing and went out into the passage. There she saw two men: Simon, and with him a man without a hat, wearing fine warm boots.

- Matrena at once noticed a smell of vodka. So he has been drinking, "she thought. And when she saw that he had only her under-coat

(အအေးဒဏ်ခံနိုင်တဲ့) ကုတ်အင်္ကျီတစ်ထည် မရှိခဲ့လို့ ပြီးခဲ့တဲ့ (မနှစ်က) ဆောင်းရာသီမှာ အတော် (နေထိုင်ရ) ခက်ခဲ့ခဲ့တာပေါ့။ ငါ မြစ်ဆိပ်ကိုလည်း မဆင်းနိုင်၊ ဘယ် ကိုမှလည်း မသွားနိုင်ခဲ့ဘူး။ သူ့ အပြင်သွားရင်တော့ (တို့) ရှိတာ အားလုံး ယူဝတ်သွားတော့တာပဲ။ ငါ့အတွက်တော့ ဘာမှ မကျန်ခဲ့ဘူး။ ဒီနေ့ နံနက်စောစောတော့ သူ့ဘာမှ လုပ်နိုင်မှာ မဟုတ်ပါဘူး။ ဒါပေမယ့် ဒီအချိန် သူပြန်ရောက် ဖို့ ကောင်းပြီ။ သူ့အရက်သောက်မလာဖို့ မျှော်လင့် (ဆု တောင်း)ပါတယ်။

- မထရီနာသည် ဒီအချက်ကိုတွေးတောလို့မှ မကြာ သေးခင် တံခါးဝမှာ ခြေသံကြားပြီး၊ တစ်စုံတစ်ယောက် အထဲဝင်လာသံ ကြားပါသည်။ သူမသည် အပ်ချုပ်နေတာ ကို ချထားပြီး (တံခါးရိုရာ) စကြွန်ကို သွားပါသည်။ အဲ့ဒီ မှာ လူနှစ်ယောက်ကို တွေ့ (မြင်) သည်။ ဆိုင်မွန်နှင့် လည်ရှည်ဖိနပ်အကောင်း စီးထားပြီး ဦးထုပ်မပါသော လူတစ်ယောက်။

- မထရီနာသည် ဖော်ဒ်ကာ အရက်နံ့ကို ချက်ချင်း သတိပြုမိသည်။ သူတော့ အရက်သောက်ထားပြီးပြီလို့

on, and had not bought a sheepskin coat, but stood there silent as if in shame, then her heart was ready to break. "He has spent the money on drink," she thought, and has been enjoying himself, with some good-for-nothing fellow whom he has brought home with him.

- Matrena let them pass into the house, followed them in, and saw that the new-comer was a young, small man, wearing her husband's coat. She could see no shirt under it, and he had no hat. When he had entered, he stood without moving or raising his eyes, and Matrena thought, "He must be a bad man - he's afraid."

သူမ တွေးမိလိုက်သည်။ သူမ မြင်လိုက်တာကတော့ သူက သူမရဲ့ အတွင်းခံကုတ်အင်္ကျီကို ဝတ်ထားပြီး သိုးသားရေ ကုတ်အင်္ကျီလည်း ဝယ်လာပုံ မရဘူး။ သို့ရာတွင် (တံခါး နားမှာ) ရှက်သလိုလိုနဲ့ ငြိမ်ငြိမ်လေး ရပ်နေပါတယ်။ ဒါကြောင့် သူမရဲ့ နှလုံးသား(ဒေါသ)ဟာ ပေါက်ထွက် သွားဖို့ အဆင်သင့် ဖြစ်နေပါပြီ။ (သူမရဲ့ ဒေါသတွေ ပေါက် ကွဲတော့မယ်။) သူဟာ ပိုက်ဆံတွေကို အရက် သောက်ပစ်လိုက်တယ်။ သူနဲ့အတူ အိမ်ခေါ်လာတဲ့ အသုံးမကျတဲ့ အပေါင်းအသင်းတွေနဲ့ သောက်စားမူးယစ် ခဲ့ပုံရတယ်လို့ သူမ တွေးနေခဲ့သည်။

- မထရီနာသည် သူတို့ကို အိမ်ထဲဝင်ခွင့်ပြုလိုက်ပြီး သူတို့နောက်က လိုက်လာခဲ့သည်။ အခုမှ ရောက်လာတဲ့ လူစိမ်းဟာ ငယ်ရွယ်သေးသွယ်ပြီး သူမ ယောက်ျားရဲ့ ကုတ်အင်္ကျီကို ဝတ်ထားတာ မြင်လိုက်ပါတော့သည်။ သူမှာ ဦးထုပ်လည်း မရှိ၊ ကုတ်အင်္ကျီအောက်မှာ ရှပ် အင်္ကျီလည်း မရှိတာတွေ့ရသည်။ သူ အထဲဝင်လာတဲ့ အခါ မျက်လွှာချထားပြီး မလှုပ်မရှား ရပ်နေတာကို တွေ့လိုက်ရတော့ သူဟာ လူဆိုးတစ်ယောက်ဖြစ်မယ်။ ကြောက်နေတာဖြစ်မယ်လို့ မထရီနာ တွေးနေခဲ့သည်။

• Matrena looked angry, and stood by the stove waiting to see what they would do.

• Simon took off his cap and sat down by the table as if nothing were wrong.

“Come, Matrena; if supper is ready, let us have some.”

• Matrena said something to herself and did not move but stayed where she was by the stove. She looked first at one and then at the other and only shook her head. Simon saw that his wife was not pleased, but he pretended not to notice anything and took his guest by the arm.

• “Sit down, friend,” he said, “and let us have some supper.”

The man sat down.

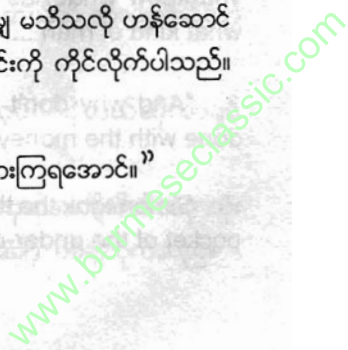
• မထရီနာဟာ ဒေါသထွက်နေပြီး သူတို့ ဘာလုပ်မလဲ ဆိုတာ စောင့်ရင်းနဲ့ မီးဖိုနားမှာ ရပ်နေသည်။

• ဆိုင်မွန်သည် ဦးထုပ်ကို ချွတ်လိုက်ပြီး ဘာမှ မမှား ယွင်းခဲ့သလို စားပွဲနားမှာ ထိုင်ချလိုက်ပါသည်။

“မထရီနာရေ၊ လာပါဦးကွာ။ ညစာ အဆင်သင့် ရှိရင် ငါတို့ စားကြရအောင်”

• မထရီနာသည် သူမ ဘာသာ ရေရွတ်ပြောဆိုပြီး (လူကတော့ သူမရပ်နေတဲ့ မီးဖိုနားက မရွေ့ဘူး။ ရပ်နေ တုန်းပါပဲ) မလှုပ်ရှားဘဲ မီးဖိုနားမှာ ရပ်နေသည်။ သူမသည် ပထမတစ်ယောက်ကို ကြည့်လိုက်ပြီး နောက်ထပ်တစ် ယောက်ကို ကြည့်ကာ သူမရဲ့ ခေါင်းကို ခါယမ်းလိုက်ပါ သည်။ ဆိုင်မွန်သည် သူ့မိန်းမသဘောမကျ ဖြစ်နေတာ မြင်လိုက်သည်။ သို့ရာတွင် ဘာမျှ မသိသလို ဟန်ဆောင် ပြီး သူ ညှော်သည်ရဲ့ လက်မောင်းကို ကိုင်လိုက်ပါသည်။

• “ထိုင်ပါမိတ်ဆွေ။ ညစာ စားကြရအောင်။”
ထိုလူက ထိုင်လိုက်သည်။

“Haven't you cooked anything for us?” said Simon.

• Matrena was so angry that she could no longer be silent. “I have cooked, but not for you. It seems to me that you have drunk your senses away. You went to buy a sheepskin coat, but you come home without even the coat you had on, and you bring a good-for-nothing fellow home with you. I have no supper for drunkards like you.”

• “That's enough, Matrena. Don't talk until you know what has happened! Why not ask what kind of man ... ”

“And why don't you tell me what you've done with the money?”

Simon took the three-rouble note from the pocket of the under-coat and spread it out.

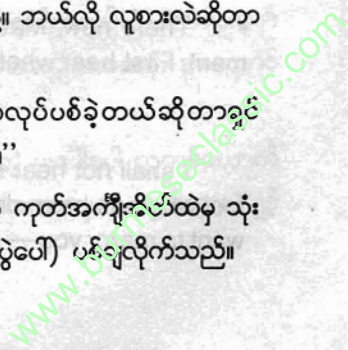
“ငါတို့အတွက် ချက်ပြုတ်ထားတာများ ရှိသေးလားလို့” ဆိုင်မွန်က မေးလိုက်ပါသည်။

• မထရီနာသည် ဒေါသထွက်လွန်းလို့ တိတ်တိတ်ဆိတ်ဆိတ် မနေနိုင်တော့ပါဘူး။ “ကျွန်မ ချက်ထားတယ်။ ဒါပေမယ့် ရှင့်အတွက်တော့ မဟုတ်ဘူး။ ရှင်ဟာ အရက်သောက်လိုက်လို့ အသိဉာဏ်တွေ ကင်းမဲ့သွားပြီလို့ ကျွန်မ ထင်တယ်။ သိုးသားရေကုတ်အင်္ကျီဝယ်ဖို့ ရှင်ထွက်သွားခဲ့တယ်။ ဒါပေမယ့် ရှင်ဝတ်သွားတဲ့ ကုတ်အင်္ကျီတောင် ပါမလာတော့ဘဲ အိမ်ပြန်လာတယ်။ ပြီးတော့ ဘာမှ မဟုတ်တဲ့လူကို အိမ်ခေါ်လာတယ်။ ရှင်တို့လို အရက်သမားတွေအတွက် ဘာ ညစာမှ (ကျွန်မမှာ) မရှိဘူး။

• “တော်လောက်ပြီ၊ မထရီနာ။ ဘာတွေ ဖြစ်ခဲ့တယ်ဆိုတာ မသိသေးဘဲ မပြောနဲ့။ ဘယ်လို လူစားလဲဆိုတာ မမေးသေးဘဲနဲ့ ...”

“ပိုက်ဆံတွေကို ဘာလုပ်ပစ်ခဲ့တယ်ဆိုတာရှင် ကျွန်မကို ဘာလို့ မပြောလဲ။”

ဆိုင်မွန်သည် အတွင်းခံ ကုတ်အင်္ကျီအောက်ထဲမှ သုံးရူဘယ်လ်ကို ထုတ်ပြီး (စားပွဲပေါ်) ပန်းချီလိုက်သည်။

“Here is the money. Trifonov did not pay, but promises to pay soon.”

• Matrena got still more angry; he had bought no sheepskins, but had put his only coat on some fellow and had even brought him to their house.

• She quickly picked up the note from the table to put it away safely, and said, “I have no supper for you. We cannot feed all the good-for-nothing drunkards in the world.”

• “There now, Matrena, be quiet for a moment. First hear what I have to say ...?”

“I shall not hear much that is wise from a fool who has been drinking! I was right not to want to marry you — a drunkard! You drank so

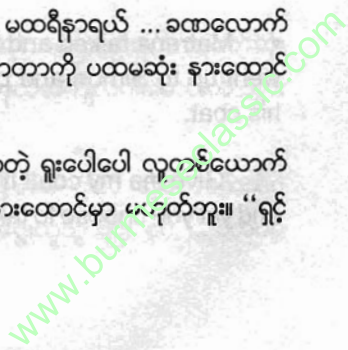
“ဒီမှာ ပိုက်ဆံတွေ ထရီဖိုနော့က ပိုက်ဆံ မပေးလိုက်ဘူး။ မကြာခင် ပေးမယ်လို့တော့ ကတိပေးလိုက်တယ်။”

• မထရီနာသည် ဒေါသတွေ ပိုထွက်လာပါသည်။ သူ သိုးသားရေတွေလည်း မဝယ်ခဲ့ဘူး။ သူ ကုတ်အင်္ကျီကို တောင် အခြားတစ်ယောက်ကို ပေးဝတ်ပြီး သူတို့အိမ်ကို တောင် ခေါ်လာခဲ့သေးတယ်။

• သူမသည် စားပွဲပေါ်က ပိုက်ဆံကို အလျင်အမြန် ကောက်သိမ်းလိုက်ပြီး “(ကျွန်မမှာ) ရှင်အတွက် ညစာ မရှိဘူး။ ကမ္ဘာပေါ်မှာရှိတဲ့ အသုံးမကျတဲ့ အရက်သမားတွေကို ကျွန်မတို့က မကျွေးနိုင်ပါဘူး။

• “အဲ့ဒီလိုဆိုလည်း ... မထရီနာရယ် ... ခဏလောက် ငြိမ်ငြိမ်လေးနေပြီး ငါ ပြောတာကို ပထမဆုံး နားထောင်ကြည့်ပါဦး”

“အရက်သောက်လာတဲ့ ရူးပေါပေါ လူကမ်းယောက်ဆီက ပညာရှိစကားမျိုး နားထောင်မှာ မကုတ်ဘူး။” “ရှင့်

much that we had to sell the bedclothes my mother gave me, and now you've had money to buy a coat — and have spent that on drink too!"

• Simon tried to explain to his wife that he had only spent twenty kopeks, and tried to tell her how he had found the man but Matrena would not give him a chance to speak. She talked without stopping, and spoke of things that had happened ten years before.

• Matrena talked and talked, and at last she went up to Simon and pulled at the sleeve of his coat.

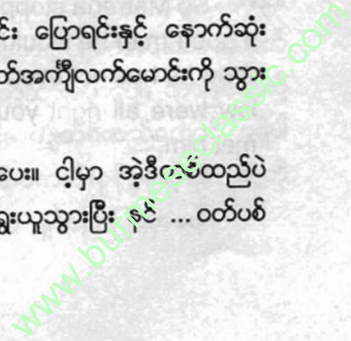
"Give me my coat! It is the only one I have, and yet you choose to take it from me and wear

လို အရက်သမားကို လက်မထပ်ခဲ့ရင်ကောင်းမှာ" "ရှင် အရက်သောက်လွန်းလို့ ကျွန်မ အမေပေးထားတဲ့ အိပ်ယာခင်းကိုလည်း ရောင်းခဲ့ရပြီ။" "အခုလည်း ကုတ်အင်္ကျီဝယ်ဖို့ ပိုက်ဆံကိုယူသွားပြီး အရက်သောက်ပစ်လိုက်ပြန်ပြီ မဟုတ်လား။"

• ဆိုင်မွန်သည် (ပိုက်ဆံ)ကိုပက်နှစ်ဆယ်ကိုသာ သုံးခဲ့သေးတဲ့အကြောင်း သူ့မိန်းမကို ရှင်းပြဖို့ ကြိုးစားခဲ့ပါသည်။ ပြီးတော့ (အဲဒီ)လူကို သူ ဘယ်လို တွေ့ခဲ့တယ်ဆိုတာ သူမကို ပြောပြဖို့ ကြိုးစားခဲ့ပါသေးသည်။ သို့ရာတွင် မထရီနာသည် သူ့ကို စကားပြောဖို့ အခွင့်ရေး မပေးခဲ့ပေ။ သူမက စကားကို မရပ်မနား ပြောနေပြီး လွန်ခဲ့သော ၁၀-နှစ်က ဖြစ်ပျက်ခဲ့သည့် အကြောင်းအရာတွေကို ပြန်ပြောနေပါတော့သည်။

• မထရီနာသည် ပြောရင်း ပြောရင်းနှင့် နောက်ဆုံး ဆိုင်မွန်ဆီ ထသွားပြီး သူ့ကုတ်အင်္ကျီလက်မောင်းကို သွားဆွဲလိုက်ပါသည်။

"ငါ့ ကုတ်အင်္ကျီ ပြန်ပေး။ ငါ့မှာ အဲဒီတစ်ထည်ပဲ ရှိတယ်။ နင့် ... ငါ့ဆီက ရွေးယူသွားပြီး နင့် ... ဝတ်ပစ်

it yourself. Give it to me, you dog, and may the Devil take you!"

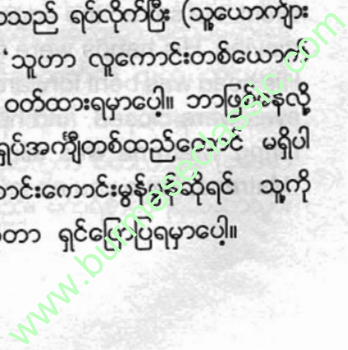
- Simon began to pull off the coat, and truned one sleeve of it inside out; Matrena pulled the coat and tore it. She picked it up, put it over her head and went to the door. She meant to go out, but stopped, for she was still angry and wanted to go on talking. She also wanted to learn what kind of man the guest was.

- So Matrena stopped and said, "If he were a good man he would have some clothes on. Why, he has not even a shirt on him. If the fellow were all right you would say where you met him."

လိုက်တယ်။ ငါ့ (အင်္ကျီ) ငါ့ကို ပြန်ပေး။ နင် ... ကာ
ခွေး ... ပဲ။ မကောင်းဆိုးဝါးတွေ နင့်ကို ခေါ်သွားစမ်းပါ
စေ။

- ဆိုင်မွန်သည် ကုတ်အင်္ကျီကို ချွတ်ပစ်လိုက်ပြီး အတွင်းသားကို အပြင်ဘက်သို့ လှန်ပစ်လိုက်ပါသည်။ မထရီနာ ကုတ်အင်္ကျီကို ဆွဲယူပြီး ဆုတ်ဖြုတ်ပါသည်။ (ပြီးတော့) ကုတ် အင်္ကျီကိုကောက်ယူပြီး ခေါင်းပေါ်မှာ ဆောင်းကာ တံခါးဆီသို့ ထွက်သွားပါသည်။ သူမသည် အပြင်ထွက်သွားဖို့ ရည်ရွယ်ပါသည်။ သို့ရာတွင် ထွက်မသွားခဲ့။ အကြောင်းကတော့ သူမသည် ဒေါသ ထွက်နေဆဲဖြစ်ပြီး စကားတွေ ပြောချင်နေတုန်းပဲဖြစ် ပါသည်။ သူမသည် ဧည့်သည်က ဘယ်လို လူစားမျိုး ဆိုတာကိုလည်း သိချင်နေပါသေးသည်။

- ထို့ကြောင့် မထရီနာသည် ရပ်လိုက်ပြီး (သူ့ယောက်ျား ကို) ပြောလိုက်သည်။ “သူဟာ လူကောင်းတစ်ယောက် ဖြစ်ခဲ့ရင် အဝတ်အစား ဝတ်ထားရမှာပေါ့။ ဘာဖြစ်လို့လဲ။ သူ့ကိုယ်ပေါ်မှာ ရှုပ်အင်္ကျီတစ်ထည်လောက် မရှိပါ လား။ ဒီလူသာ ကောင်းကောင်းမွန်မွန်ဆိုရင် သူ့ကို ဘယ်မှာတွေ့ခဲ့တယ်ဆိုတာ ရှင်ပြောပြရမှာပေါ့။

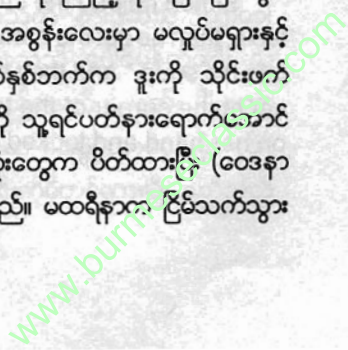

• “That is just what I am trying to tell you,” said Simon. “As I came to the shrine I saw him sitting there with no clothes on and very cold. God sent me to him or he would have died. What was I to do? How do we know what may have happened to him? So I took him, clothed him and brought him here. Don’t be so angry, Matrena. It is wrong to get angry. Remember, we must all die one day.”

• Matrena was about to make an angry reply, but she looked at the stranger and was silent. He sat on the edge of the seat, without moving. His hands were folded on his knees. His head was bent forward on to his chest. His eyes were closed, and he seemed to be suffering. Matrena was silent and Simon said, “Matrena, have you no love of God?”

• “မင်းကို ငါပြောပြဖို့ ကြိုးစားနေတာ အဲဒီအကြောင်းပဲ” လို့ ဆိုင်မွန်က ပြောပါသည်။ ငါ့ဂူမိမာန်နားရောက်တော့ သူက အဲဒီမှာ (၎င်းတုတ်) ထိုင်နေတာ တွေ့ရတယ်။ အဝတ်အစားလည်း ဝတ်မထားဘူး။ အလွန်လည်း ချမ်းနေတယ်။ ဘုရားသခင်က ငါ့ကို သူ့ဆီပို့လိုက်တာ။ နို့ခွံဆိုင်ရင်တော့ သူ သေမှာပဲ။ ငါ ဘာလုပ်ရမလဲ။ သူ ဘာဖြစ်သွားမယ်ဆိုတာ တို့ ဘယ်သိမလဲ။ ဒါ့ကြောင့် ငါ သူ့ကို ထူပွေပြီး အဝတ်အစား ဝတ်ပေးတယ်။ ပြီးတော့ ဒီကို ခေါ်လာခဲ့တာပဲ။ ငါ့ကို သိပ်ပြီး စိတ်ဆိုးမနေပါနဲ့ ကွာ မထရီနာ။ ဒါဟာ စိတ်ဆိုးစရာမှ မဟုတ်တာ။ (စိတ်ဆိုးရင် မှားမှားပေါ့) ငါတို့အားလုံးဟာ တစ်နေ့ သေရမယ် ဆိုတာ သတိရစမ်းပါ။

• မထရီနာသည် စိတ်ဆိုးဆိုးနှင့် ပြန်ပြောတော့မလို့။ သို့ရာတွင် လူစိမ်းညွှတ်သည်ကို ကြည့်လိုက်ပြီး ငြိမ်သွားပါသည်။ (ထို)သူသည် ခုံအစွန်းလေးမှာ မလှုပ်မရှားနှင့် ထိုင်နေပါသည်။ သူ့လက်နှစ်ဘက်က ဒူးကို သိုင်းဖက်ထားပါသည်။ သူ့ခေါင်းကို သူ့ရင်ပတ်နားရောက်လာအောင် ဝှံ့ထားပါသည်။ သူ့မျက်လုံးတွေက ပိတ်ထားပြီး (ဝေဒနာကို) ခံစားနေရပုံ ထင်ရသည်။ မထရီနာက ငြိမ်သက်သွား

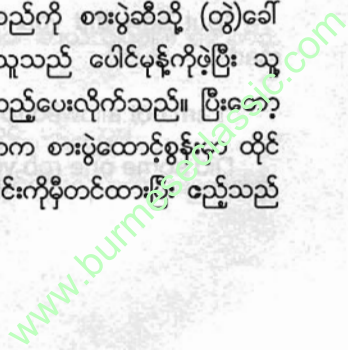
- Matrena heard these words, and, as she looked at the stranger, suddenly she pitied* him. She came back from the door, went to the stove and got the supper. She put a cup on the table and poured out some home-made beer*. Then she brought out the last piece of bread and a knife and spoons.

- “Eat, if you want to,” said she,
Simon helped the stranger to come to the table, then he cut the bread and dropped pieces into his soup,* and they began to eat. Matrena sat at the corner of the table, rested her head on her hand and looked at the stranger.

ပြီး ဆိုင်မွန်က ပြောလိုက်ပါသည်။ “မထရီနာ မင်းမှာ ဘုရားသခင်ရဲ့ ချစ်ခြင်းမေတ္တာတွေ မရှိတော့ပါလား။”

- မထရီနာသည် ထိုစကားတွေ ကြားပြီး လူစိမ်း ဧည့်သည်ကို ကြည့်မိလိုက်သောအခါ ထိုသူ့အပေါ် ရုတ်တရက် ချက်ချင်း သနားသွားပါတော့သည်။ သူမသည် တံခါးပေါက်မှ နောက်ကြောင်းပြန်လှည့်ပြီး မီးဖိုရုံရာသို့ သွားကာ ညစာ ယူလာခဲ့ပါသည်။ သူမသည် စားပွဲပေါ်ကို ခွက်တစ်ခွက် ချပေးလိုက်ပြီး အိမ်မှာ လုပ်သော ဘီယာကို လောင်းထည့်ပေးလိုက်ပါသည်။ ထို့နောက် သူမသည် နောက်ဆုံးလက်ကျန် ပေါင်မုန့်၊ ဝါးတစ်ချောင်းနှင့် ဇွန်း ခက်ရင်းတွေကို ထုတ်ယူလာပါသည်။

- “စားချင်ရင် စားပါ” လို့ သူမကပဲ ပြောလိုက်ပါသည်။ ဆိုင်မွန်က ဧည့်သည်ကို စားပွဲဆီသို့ (တွဲ)ခေါ်လာပါသည်။ ထို့နောက် သူသည် ပေါင်မုန့်ကိုဖဲ့ပြီး သူ့စွတ်ပြုတ်ပန်းကန်ထဲသို့ ထည့်ပေးလိုက်သည်။ ပြီးတော့ သူတို့စားပါသည်။ မထရီနာက စားပွဲထောင့်စွန်းမှာ ထိုင်ကာ သူမလက်ပေါ်မှာ ခေါင်းကိုမှီတင်ထားပြီး ဧည့်သည်ကို ကြည့်မိသည်။

- Matrena felt great pity for the newcomer and began to like him. And at once a light seemed to shine from his face, which no longer had a look of pain. He raised his eyes and smiled at Matrena.

- When they had finished supper, the woman cleared away the bowls and began asking the newcomer questions. "Where are you from?" said she.

"I do not come from this district."

"But how did you happen to be on the road?"

"I am not allowed to tell?"

Did some one rob you?"

- မထရီနာသည် (အသစ်ရောက်လာသူ) ဧည့်သည်အပေါ် အကြီးအကျယ် သနားပြီး သူ့ကို သဘောကျစပြုလာပါသည်။ နောက်ထပ် နာကျင်မှု ဝေဒနာခံစားရဟန် မတူတော့တဲ့ သူ(ဧည့်သည်)ရဲ့ မျက်နှာမှာ ချက်ချင်းဆိုသလို အလင်းတစ်ခု ဝင်းလက်သွားတယ်လို့ ထင်လိုက်ရသည်။ သူသည် မျက်လုံးကို (အထက်ကို) ပင့်တင်လိုက်ပြီး မထရီနာကို ပြုံးပြလိုက်ပါသည်။

- သူတို့ ညစာ စားပြီးတဲ့အခါမှာ အမျိုးသမီးကြီး (မထရီနာ)သည် ပန်းကန် (ခွက်)များကို ရှင်းလင်း ဆေးကြောပြီး နောက်ရောက်လာသူ (ဧည့်သည်)ကို မေးခွန်းတွေ စတင် မေးခဲ့သည်။

“ရှင် ဘယ်က လာတာလဲ”

“ကျွန်တော် ဒီနယ်မြေထဲက လာတာ မဟုတ်ပါဘူး”

“ဒါပေမယ့် ရှင်လမ်းပေါ် ဘယ်လိုဖြစ်ပြီး ရောက်ခဲ့တာလဲ”

“ကျွန်တော့်မှာ ပြောခွင့် မရှိပါဘူး။”

“တစ်စုံတစ်ယောက် ရှင့်ကို လုယက်အားပြုတိုက်ခဲ့လို့လား”

“God punished me.”

“And you were lying there with no clothes on?”

• Yes, with no clothes on, and very cold. Simon saw me and pitied me. He took off his coat, put it on me and brought me here. And You have fed me, given me drink and pitied me. God will be pleased with you!”

• Matrean rose and gave to the stranger Simon's old shirt which she had been mending. She also gave him a pair of trousers.

• “There,” said she, “I see you have no shirt. Put this on and lie down where you please, up there under the roof, or down here on the stove.”

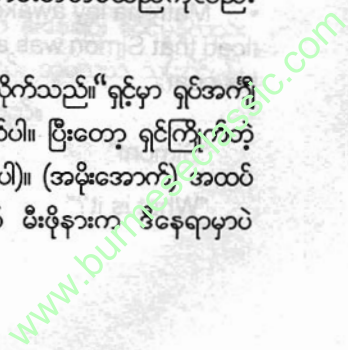
“ဘုရားသခင်က အပြစ်ပေးခဲ့တာပါ”

“အဲ့ဒီမှာ အဝတ်မပါဘဲ ရှင် ဘာလို့ လဲနေတာလဲ”

• “ဟုတ်တယ်။ အဝတ်မပါဘူး။ သိပ်ချမ်းတာပဲ။ ဆိုင်မွန်က ကျွန်တော့်ကိုမြင်ပြီး သနားခဲ့လို့သာပေါ့။ သူ့ အင်္ကျီကိုချွတ်ပြီး ကျွန်တော့်ကို ဝတ်ပေးတယ်။ ပြီးတော့ ဒီကို ခေါ်လာခဲ့တယ်။ ခင်ဗျားကလည်း အစာကျွေးတယ်။ သောက်စရာပေးတယ်။ ပြီးတော့ သနား(ကုန်ရာထာသာ)ခဲ့တယ်။ ဘုရားသခင်က ခင်ဗျားကို ကောင်းချီးပေးမှာပါ။ (သဘောကျမှာပါ)”

• မထရီနာသည် သူမပြုပြင် ဖာထေးထားတဲ့ ဆိုင်မွန် ရဲ့ အင်္ကျီဟောင်းတစ်ထည်ကို ဧည့်သည်အား ထပ်ပြီး သွား ပေးခဲ့ပါသည်။ ဘောင်းဘီတစ်ထည်ကိုလည်း ပေးပါသည်။

• “ဒီမှာ” ... သူမက ပြောလိုက်သည်။ “ရှင်မှာ ရှင်အင်္ကျီလည်း မရှိဘူး။ ဒီဟာကို ဝတ်ပါ။ ပြီးတော့ ရှင်ကြိုက်တဲ့ နေရာမှာ အိပ်ပါ။ (လဲလျောင်းပါ)။ (အမိုးအောက်)၊ အထပ် ခိုးမှာပဲဖြစ်ဖြစ် အောက်ဘက် မီးဖိုခန်းက ဒီနေရာမှာပဲ ဖြစ်ဖြစ်ပေါ့။”

• Matrena lay down and pulled her coat over her body, but she did not sleep, for she could not forget the visitor.

• She remembered that he had eaten their last piece of bread and that there was none left for the next day. She thought of the shirt and trousers she had given away, and was angry. But when she remembered how he had smiled, her heart was glad.

• Matrena lay awake for hours, and she noticed that Simon was awake too. She pulled at his coat.

“Simon!”

“What is it?”

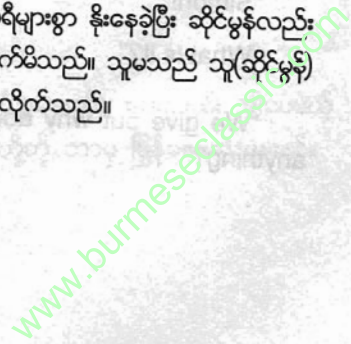
• မထရီနာသည် (အိပ်ရာပေါ်မှာ) လှဲအိပ်ပြီး သူမရဲ့ ကုတ်အင်္ကျီကို သူမကိုယ်ပေါ် ဆွဲစိလိုက်ပါသည်။ သို့သော် သူမ အိပ်မရပါ။ အကြောင်းကတော့ ဧည့်သည်ကို သူမ မေ့မရလို့ပဲ ဖြစ်ပါသည်။

• သူ(ဧည့်သည်)သည် သူတို့၏ နောက်ဆုံးပေါင်မုန့် လက်ကျန်ကို စားပစ်လိုက်သဖြင့် နောက်နေ့အတွက် ဘာမျှစားစရာ မကျန်တော့တာ သူမက ပြန်သတိရနေ သည်။ သူမက သူမ ပေးလိုက်သည့် ရုပ်အင်္ကျီနှင့် ဘောင်းဘီအကြောင်းတွေးပြီး (သူမဘာသာ) ဒေါသဖြစ် နေမိပြန်သည်။ သို့ရာတွင် သူပြုံးလိုက်ပုံကို ပြန်သတိ ရသောအခါ သူမ နှလုံးသားမှာ ရွှင်လန်းဝမ်းသာ သွားပြန်သည်။

• မထရီနာသည် နာရီများစွာ နိုးနေခဲ့ပြီး ဆိုင်မွန်လည်း နိုးနေတာကို သတိပြုလိုက်မိသည်။ သူမသည် သူ(ဆိုင်မွန်) ၏ ကုတ်အင်္ကျီကို ဆွဲလိုက်သည်။

“ဆိုင်မွန်”

“ဘာလဲ”

“You have had the last of the bread, and I have not mixed any more. I do not know what we shall do tomorrow. Perhaps I can borrow some from our friend Martha.

“If we are alive, we shall find something to eat.”

“The woman lay still for a while and then said,

“He seems to be a good man, but why does he not tell us who he is?”

“I suppose he has good reasons.”

“Simon!”

“What is it?”

“We give but why does nobody give us anything?”

“ရှင်တို့ နောက်ဆုံးပေါင်မုန့် လက်ကျန်ကို စားလိုက်ကြလို့ ကျွန်မမှာ နောက်ထပ်ဖုတ်စရာ ဘာမှ မကျန်တော့ဘူး။ နက်ဖြန် ဘာလုပ်ရမလဲ (ဘာစားရမလဲ)ဆိုတာ ကျွန်မ တော့ မသိတော့ဘူး။ ကျွန်မတို့ သူငယ်ချင်း မာသာဆီ က နည်းနည်းပါးပါး ချေးငှားလို့ ရမယ်ထင်ပါရဲ့။

“ငါတို့ အသက်ရှင်နေသေးရင် စားစရာတစ်ခုခုက တော့ ရှာလို့ရပါတယ်”

အမျိုးသမီးက ခဏကြာ လှဲအိပ်နေပြီး ပြောလိုက်ပြန်သည်။

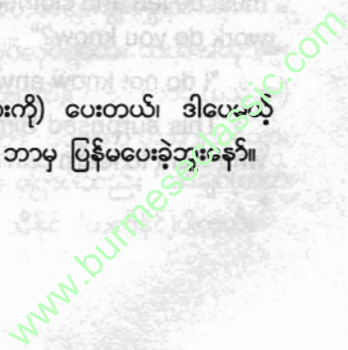
“သူက လူကောင်းတစ်ယောက်ဖြစ်ပုံ ရပါတယ်။ ဒါပေမယ့် သူ ဘယ်သူလဲဆိုတာ ကျွန်မတို့ကို ဘာကြောင့် မပြောရတာလဲ။”

“သူမှာ ခိုင်လုံတဲ့ အကြောင်းပြချက်ကောင်းကောင်း ရှိမယ်လို့ ငါထင်တယ်။”

“ဆိုင်မွန်”

“ဘာလဲ”

“ကျွန်မတို့က (သူများကို) ပေးတယ်၊ ဒါပေမယ့် ဘယ်သူကမှ ကျွန်မတို့ကို ဘာမှ ပြန်မပေးခဲ့ဘူးနော်။

• Simon did not know what to say, so he only said, "Let us stop talking." and turned over and went to sleep.

• When Simon awoke in the morning his children were still asleep, and his wife had gone to another peasant's house to borrow some bread. But the stranger was sitting in the room dressed in the old shirt and trousers and was looking upwards. His face was brighter than it had been the day before.

• Simon said to him, "Well, friend, your body must be fed and clothed. You must work. What work do you know?"

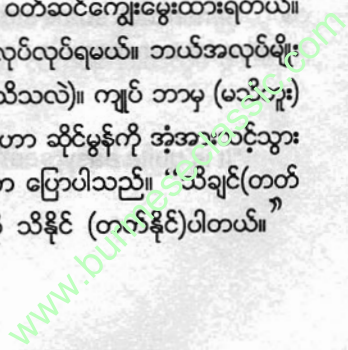
"I do not know any."

This surprised Simon, but he said, "Men who want to learn can learn anything."

• ဆိုင်မွန် ဘာပြောပြရမှန်း မသိဖြစ်သွားပါသည်။ ထို့ကြောင့် "ဆက်မပြောနဲ့တော့ကွာ" ဟုသာ ပြန်ပြောလိုက်ရပါသည်။ ထို့နောက် တစ်ဘက်လှည့်ပြီး ပြန် အိပ်ပျော်သွားပါသည်။

• နံနက်(စောစော) ဆိုင်မွန် အိပ်ယာနိုးထတဲ့အခါ သူ့ကလေးတွေက အိပ်နေတုန်းပါပဲ။ သူ့မိန်းမကတော့ ပေါင်မုန့်ချေးငှားဖို့ အခြားလယ်သမားတစ်ယောက်ရဲ့ အိပ်ကို ထွက်သွားနှင့်ပြီ။ သို့သော် လူစိမ်းဧည့်သည်ကတော့ ရှုပ်အင်္ကျီအဟောင်း၊ ဘောင်းဘီအဟောင်းဝတ်ပြီး အခန်းထဲမှာ ထိုင်နေသည်။ ပြီးတော့ အပေါ်ကိုပဲ မော့ကြည့်နေလေရဲ့။ သူ့မျက်နှာသည် အရင်နေ့ကထက် ပိုပြီး ကြည်လင်တောက်ပနေသည်။

• ဆိုင်မွန်က သူ့ကို ပြောသည်။ "ဒီမှာ မိတ်ဆွေ၊ ခင်ဗျားရဲ့ ခန္ဓာကိုယ်ကို ဝတ်ဆင်ကျွေးမွေးထားရတယ်။ (ဒါကြောင့်) ခင်ဗျား အလုပ်လုပ်ရမယ်။ ဘယ်အလုပ်မျိုး ခင်ဗျားလုပ်တတ်သလဲ (သိသလဲ)။ ကျုပ် ဘာမှ (မသိဘူး) မလုပ်တတ်ဘူး။ ဒီစကားဟာ ဆိုင်မွန်ကို အံ့အားသင့်သွားစေသည်။ သို့သော် သူက ပြောပါသည်။ "သိချင်(တတ်ချင်)တဲ့သူက တစ်ခုခုကို သိနိုင် (တတ်နိုင်)ပါတယ်။"

“Men work, and I also will work.”

“What is your name?”

“Michael.”

- “Well, Michael, if you don’t wish to talk about yourself that is your own business; but you must earn your own bread. If you will work as I tell you, I will give you food and a place to sleep.”

“May God bless you! I will learn. Show me what to do.”

- Simon took some strong cotton thread and rubbed it between his finger and thumb.

“It is quite easy, see!”

“လူဆိုတာ အလုပ်လုပ်ရတယ်။ ကျုပ်လည်း အလုပ်လုပ်ပါမယ်။”

“ခင်ဗျား နာမည်ဘယ်သူလဲ”

“မိုက်ကယ်(လ်)”

- “ကောင်းပြီ၊ မိုက်ကယ်(လ်) ခင်ဗျားအကြောင်းကို မပြောချင်ရင်လည်း (ရပါတယ်)။ ဒါဟာ ခင်ဗျားရဲ့ (ကိုယ်ရေးကိုယ်တာ)ကိစ္စပဲ။ ဒါပေမယ့် ခင်ဗျားစားဖို့ကိုတော့ ခင်ဗျားရှာရမယ်။ ကျွန်တော် ပြောသလို ခင်ဗျားလုပ်မယ်ဆိုရင်တော့ ခင်ဗျားကို အိပ်စရာ တစ်နေရာနဲ့ စားစရာ ပေးထားမယ်။”

“ဘုရားသခင် ကောင်းချီးပေးပါစေ။ ကျုပ် သင်ယူပါမယ်။ ဘာလုပ်ရမလဲဆိုတာ ကျုပ်ကို ပြပါ။”

- ဆိုင်မွန်က ခိုင်ခန့်သော အပ်ချည်လုံးအချို့ ယူလာပြီး သူ့ရဲ့ လက်ချောင်းနှင့် လက်မကြားထဲတွင် ပွတ်တိုက်ပြပါသည်။

“လွယ်လွယ်လေးပါ။ (ဒီမှာ) ... ကြည့်”

Michael watched him, then took some thread in the same way. He soon learnt how to do it, and twisted the tread round and round.

• Then Simon showed him how to put wax on the thread, and Michael was soon able to do this too. Next Simon showed him how to sew, and Michael learnt this also, at once.

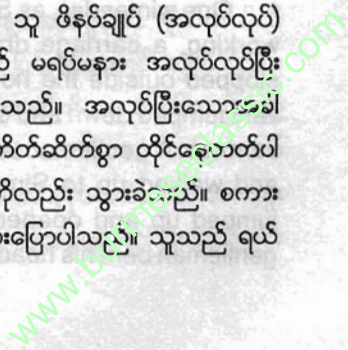
• He understood whatever Simon showed him, and after three days he was working as if he had sewn boats all his life. He worked without stopping and ate little. When work was over he sat silently, looking upwards. He seldom went into the street, and spoke only when it was necessary to speak. He neither joked nor laughed. They never saw him smile after that first evening, when Matrena gave him supper.

မိုက်ကယ်က သူ့ကိုကြည့်ပြီး အပ်ချည်လုံးကို သူနည်းအတိုင်း ယူပြလိုက်သည်။ ၎င်းကို ဘယ်လိုလုပ်တယ်ဆိုတာ မကြာခင်မှာပဲ သူ သိသွားပါသည်။ ပြီးတော့ ချည်လုံးကို တစ်ပတ်ပြီးတစ်ပတ် ရစ်ပြလိုက်ပါသည်။

• ထို့နောက် ဆိုင်မွန်က ချည်လုံးပေါ်ကို ပျားဖယောင်းဘယ်လို ပွတ်တင်ရတယ်ဆိုတာ သူ့ကို ပြသပါသည်။ ဒါကိုလည်း မိုက်ကယ်လ်က မကြာခင်မှာ လုပ်နိုင်ခဲ့ပါသည်။ နောက်တစ်ဆင့် ဆိုင်မွန်က ဘယ်လို ချုပ်ရတယ်ဆိုတာ ပြသပါသည်။ မိုက်ယယ်လ်က ဒါကိုလည်း ချက်ချင်း တတ်သွားပါသည်။

• သူသည် ဆိုင်မွန်ပြသတာ မှန်သမျှ တတ်သိနားလည်ပါသည်။ နောက် ၃-ရက်အကြာမှာ သူ့ဘဝတစ်လျှောက်လုံး ဖိနပ်ချုပ်လာသကဲ့သို့ သူ ဖိနပ်ချုပ် (အလုပ်လုပ်) နေပါတော့သည်။ သူသည် မရပ်မနား အလုပ်လုပ်ပြီး အစားနည်းနည်းပဲ စားပါသည်။ အလုပ်ပြီးသောအခါ အပေါ်ကို မော့ကြည့်ပြီး တိတ်ဆိတ်စွာ ထိုင်နေဘတ်ပါသည်။ သူသည် လမ်းထဲကိုလည်း သွားခဲ့သည်။ စကားပြောဖို့ လိုအပ်မှသာ စကားပြောပါသည်။ သူသည် ရယ်

- Day by day and week by week the year passed, Michael lived with Simon and worked for him. He became so famous that people said that no one sewed boots so tightly and so strongly as Simon's workman, Michael; from all over the district people came to Simon for their boots, and he began to be wealthy.

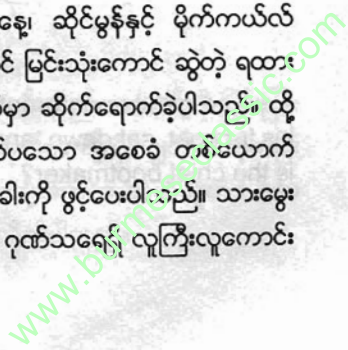
- One winter day, as Simon and Michael sat working, a carriage drawn by three horses stopped outside the house. Then a fine servant jumped down and opened the door of the carriage. A gentleman wearing fur coat got out and walked up to Simon's house. Matrena jumped up and opened the door wide. The gentleman bent his head to come in, and when

စရာလည်း မလုပ်၊ ရယ်လည်း မရယ်ပါ။ မထရီနာ သူ့ကို ညစာကျွေးသည့် ပထမဆုံးည၏ နောက်ပိုင်းတွင် သူတို့သည် သူပြုံးတာကို ဘယ်တော့မှ မမြင်ရတော့ပေ။

- တစ်နေ့ပြီးတစ်နေ့၊ တစ်ပတ်ပြီး တစ်ပတ်နှင့် တစ်နှစ် ကုန်ဆုံးသွားပါသည်။ မိုက်ကယ်လ်သည် ဆိုင်မွန်နှင့်နေပြီး(ဆိုင်မွန်)အတွက် အလုပ်လုပ်ပေးခဲ့ပါသည်။ သူသည် ထင်ရှားလာပါသည်။ ဘယ်သူမှ ဆိုင်မွန် အလုပ်သမား မိုက်ကယ်လ်လောက် ဖိနပ်ကို ချုပ်ချုပ်ရပ်ရပ် ခိုင်ခိုင်ခန့်ခန့် မချုပ်တတ်ဘူးလို့တောင် လူတွေက ပြောလာကြပါသည်။ ခရိုင်အသီးသီးက လူတွေသည် သူတို့ဖိနပ်ချုပ်ဖို့အတွက် ဆိုင်မွန်ဆီလာကြရပါသည်။ ဆိုင်မွန်လည်း စတင် ချမ်းသာလာပါတော့သည်။

- ဆောင်းရာသီ တစ်နေ့၊ ဆိုင်မွန်နှင့် မိုက်ကယ်လ် ထိုင် အလုပ်လုပ်နေစဉ်တွင် မြင်းသုံးကောင် ဆွဲတဲ့ ရထား တစ်စင်း အိမ်အပြင်ဘက်မှာ ဆိုက်ရောက်ခဲ့ပါသည်။ ထိုနောက် သစ်လွင်တောက်ပသော အစေခံ တစ်ယောက် ခုန်ဆင်းပြီး မြင်းရထားတံခါးကို ဖွင့်ပေးပါသည်။ သားမွေးကုတ်အင်္ကျီ ဝတ်ထားတဲ့ ဂုဏ်သရေရှိ လူကြီးလူကောင်း

he stood up straight again his head nearly touched the roof, and he seemed to fill half the room.

• Simon rose, bowed and looked at the gentleman with extreme surprise. He had never seen any one like him. Simon himself and Michael were thin, but this man was like someone from another world: red-faced, big and fat, with a very thick neck, and looking as if he were made of iron.

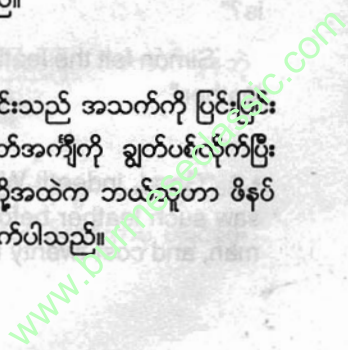
• The gentleman breathed loudly, threw off his fur coat, sat down, and said, "Which of you is the chief bootmaker?"

တစ်ယောက်ထွက်လာပြီး ဆိုင်မွန်အိမ်(ကလေး)ဆီကို လျှောက်လာပါသည်။ မထရီနာက (မြန်မြန်လေး)ထပြီး တံခါးကို ကျယ်ကျယ်လေး ဖွင့်ပေးလိုက်ပါသည်။ ဂုဏ်သရေရှိလူကြီးသည် သူ့ဦးခေါင်းကို ညွတ်ပြီး အိမ်ထဲသို့ ဝင်လာပါသည်။ သူမတ်မတ် ပြန်ရပ်လိုက်တဲ့အခါ သူခေါင်းဟာ ခေါင်မိုးနဲ့ ထိလှမတတ်ပါပဲ။ ပြီးတော့ အခန်းတစ်ဝက်သည် သူ့ကြောင့် ပြည့်သွားသည်ဟု ထင်ရသည်။

• ဆိုင်မွန် ထ ဦးညွတ်ပြီး ဂုဏ်သရေရှိလူကြီးကို အရမ်းအံ့သြစွာ ကြည့်နေမိပါသည်။ သူ့လိုလူမျိုးကို ဆိုင်မွန်တစ်ခါမျှ မတွေ့ဖူးပါဘူး။ ဆိုင်မွန်နဲ့ မိုက်ကယ်လ်သည် ပိန်ကြသည်။ သို့သော် ထိုလူကြီးသည် အခြားကမ္ဘာက လာသော သူနှင့်တူပါသည်။ နီသောမျက်နှာ (ခန္ဓာကိုယ်) ကြီးကြီးဝဝနှင့် အလွန်ထူထဲသော လည်ကုပ်ရှိပြီး သံနှင့်လုပ်ထားသကဲ့သို့ ရှိပါသည်။

• ဂုဏ်သရေရှိ လူကြီးမင်းသည် အသက်ကို ပြင်းပြင်းရှုကာ သူ၏ သားမွေးကုတ်အင်္ကျီကို ချွတ်ပစ်လိုက်ပြီး ထိုင်ချလိုက်သည်။ “မင်းတို့အထဲက ဘယ်သူဟာ ဖိနပ်ချုပ်ဆရာလဲ” ဟု မေးလိုက်ပါသည်။

"I am, my lord", said Simon, coming forward.

• Then the gentleman shouted to his servant, "Hey, Fedka, bring the leather!"

The servant ran in, carrying a parcel. The gentleman took the parcel and put it on the table.

"Untie it," said he, and the servant untied it.

The gentleman pointed to the leather.

"Look here, shoemaker," said he, "do you see this leather?"

"Yes, my lord,"

"But do you know what sort of leather it is?"

Simon felt the leather and said, "It is good leather."

• "Good, indeed! Why, you fool, you never saw such leather before in your life! It's German, and cost twenty roubles."

“ကျွန်တော်ပါ အရှင်” ဟု ဆိုင်မွန်က ရှေ့တိုးလာပြီး ပြောပါသည်။

• ထို့နောက် ဂုဏ်သရေရှိ လူကြီးမင်းသည် သူ့ အစေခံကို အော်ပြောလိုက်သည်။ “ဟေး ဖက်ဒီကာ သားရေစယူခဲ” အစေခံက အထုပ်တစ်ထုပ်ယူပြီး အထဲပြေးဝင်လာပါသည်။ ဂုဏ်သရေရှိ လူကြီးမင်းက အထုပ်ကို ယူလိုက်ပြီး စားပွဲပေါ် ချထားလိုက်ပါသည်။ “ဖြည့်လိုက်” လို့ သူကပြောတော့ အစေခံက ၎င်း(အထုပ်)ကို ဖြည့်လိုက်ပါသည်။ လူကြီးမင်းက သားရေတွေကို (လက်ညှိုးထိုး) ညွှန်ပြပါသည်။

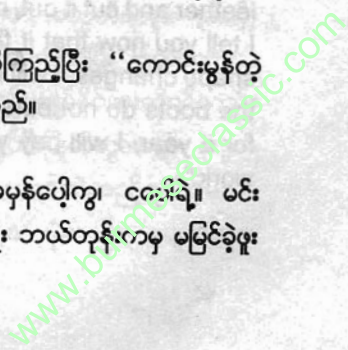
“ဖိနပ်ချုပ်သမား၊ ဒီမှာကြည့်စမ်း ဒီသားရေတွေကို မြင်ဖူးသလား”

“ဟုတ်ကဲ့ မြင်(ဖူး)ပါတယ် အရှင်”

“ဒါပေမယ့် ဘယ်လိုအမျိုးအစား သားရေဆိုတာ မင်း သိလို့လား”

ဆိုင်မွန်က သားရေကိုကြည့်ပြီး “ကောင်းမွန်တဲ့ သားရေပဲ” လို့ ပြောပါသည်။

• “ကောင်းတာတော့ အမှန်ပေါ့ကွ၊ ငါ့အဖို့။ မင်း တစ်သက်မှာ ဒီလိုသားရေမျိုး ဘယ်တုန်းကမှ မမြင်ခဲ့ဖူး

Simon was frightened, and said, "Where should I ever see leather like that?"

"That is true! Now, can you make it into boots for me?"

"Yes, my lord, I can."

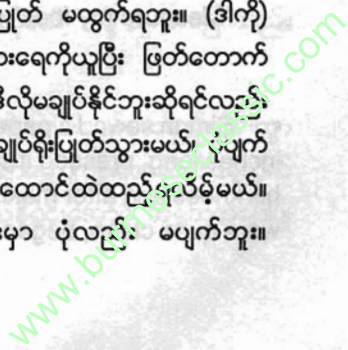
• Then the gentleman shouted at him, "You can, can you? Well, remember who you are to make them for, and how good the leather is! You must make me boots that will last for a year. The shape must not change and the sewing must not burst. If you can do it, take the leather and cut it out; but if you cannot, say so. I tell you now that if the sewing bursts or the shape changes, I will have you put in prison. If the boots do not burst or change their shape for a year, I will pay you ten roubles for your work."

မဟုတ်လား။ ဒါ ဂျာမန်(သားရေ) ဂျာဘယ်လ် နှစ်ဆယ် တောင်ကျတယ်။ ဆိုင်မွန်ကြောက်လန့်ပြီး "ဒီလို သားရေ မျိုးကို ကျွန်တော် ဘယ်မှာ မြင်ဖူးနိုင်မှာလဲ" လို့ ပြန် ပြောလိုက်ပါသည်။

"ဒါ အမှန်ပဲ။ အခု အဲဒီသားရေနဲ့ ငါ့အတွက် ဖိနပ် ချုပ်ပေးနိုင်မလား?"

"ဟုတ်ကဲ့ပါ အရှင်။ ကျွန်တော်မျိုး ချုပ်ပေးနိုင်ပါ တယ်"

• ထို့နောက် လူကြီးမင်းက သူ့ကို အော်ပြောပါသည်။ "မင်း ချုပ်နိုင်တယ်၊ ချုပ်နိုင်တယ် ဟုတ်လား။ ကောင်း ပြီး မင်းဘယ်သူ့အတွက် ချုပ်ရမယ်ဆိုတာနဲ့ သားရေဟာ ဘယ်လောက်ကောင်းတယ်ဆိုတာ သတိရပါ။ မင်း ... ငါ့အတွက် တစ်နှစ်ခံမယ့် ဖိနပ်ကိုချုပ်ပေးရမယ်။ (ဖိနပ်) ပုံပျက်မသွားရဘူး။ ချုပ်ရိုးပြုတ် မထွက်ရဘူး။ (ဒါကို) မင်းချုပ်နိုင်တယ်ဆိုရင် သားရေကိုယူပြီး ဖြတ်တောက် နိုင်တယ်။ ဒါပေမယ့် ပုံ ဒီလိုမချုပ်နိုင်ဘူးဆိုရင်လည်း ပြောပါ။ ငါ အခုပြောမယ်။ ချုပ်ရိုးပြုတ်သွားမယ်၊ ပုံပျက် သွားမယ်ဆိုရင် မင်းကို ထောင်ထဲထည့်ရမိမ့်မယ်။ ဖိနပ်ဟာ တစ်နှစ်အတွင်းမှာ ပုံလည်း မပျက်ဘူး။

- Simon was frightened and did not know what to say. He looked at Michael and touched him on his arm. "Shall I take the work?" he said in a quiet voice. Michael made a sign as if to say, "Yes, take it" Simon did as Michael advised and promised to make boots which would not change their shape or burst for a whole year.

The gentleman called his servant and told him to pull the boot off his left leg, which he stretched out.

"Measure my foot!" said he.

- Simon sewed a paper measure seventeen inches long, pressed it smooth, went down on his knees and after making sure that his hands were quite clean, began to measure. He mea-

ချုပ်ရိုးလည်း မပြုတ်ဘူးဆိုရင် မင်းအလုပ်အတွက် ရှာယံတစ်ဆယ် ပေးမယ်။

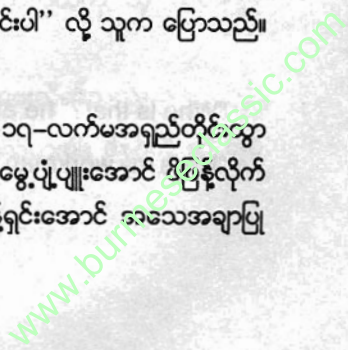
- ဆိုင်မွန်ဟာ ကြောက်လန့်နေပြီး ဘာပြောရမှန်း မသိတော့ပါဘူး။ သူသည် မိုက်ကယ်ကိုကြည့်လိုက်ပြီး သူ၏ လက်မောင်းကို သွားကိုင်လိုက်ပါသည်။ "ဒီအလုပ်ကို ယူလိုက်ရမလား" လို့ တိုးတိုးလေး မေးလိုက်ပါသည်။

"ဟုတ်ကဲ့၊ ယူလိုက်ပါ" လို့ ပြောသကဲ့သို့ မိုက်ကယ်က အချက်ပြလိုက်ပါသည်။ ဆိုင်မွန်လည်း မိုက်ကယ်အကြံပေးတဲ့အတိုင်း တစ်နှစ်လုံး ပုံမပျက် ချုပ်ရိုးပြုတ်မထွက်စေသော ဖိနပ်ကိုချုပ်ပေးဖို့ ကတိပြုလိုက်ပါသည်။

လူကြီးမင်းသည် သူ့အစေခံကို ခေါ်လိုက်ပြီး သူ့ဆန့်တန်းပေးထားသည့် သူ့ ဘယ်ဘက်ခြေထောက်မှ ဖိနပ်ကို ချွတ်လိုက်ဖို့ ခိုင်းပါသည်။

"ငါ့ ခြေထောက်ကို တိုင်းပါ" လို့ သူက ပြောသည်။

- ဆိုင်မွန်သည် စက္ကူကို ၁၇-လက်မအရှည်တိုင်းအရွာပြီး ညှပ်လိုက်ပါသည်။ ချောမွေ့ပျံ့ပျူးအောင် ဒိပ်ပြန့်လိုက်ပါသည်။ သူ့လက်တွေ သန့်ရှင်းအောင် ရေသေအချာပြု

sured the length of the foot and across the toes, and began to measure round the leg, but the paper was too short. The leg was as thick as a gate-post.

- “Take care that you do not make the boot too tight round the leg”, shouted the red-faced man.

Simon sewed another strip of paper. The gentleman moved his toes about in his stocking and looked round at those in the room. As he did so he noticed Michael.

“Who is that?” he asked.

“He is my workman. He will sew the boots.”

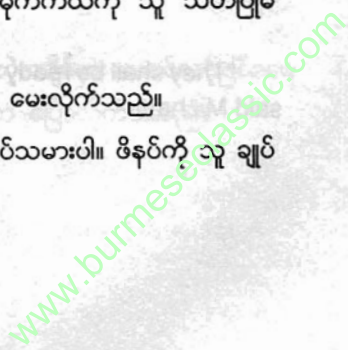
လုပ်ကာ ဒူးထောက်ထိုင်ချလိုက်ပြီး စတင် တိုင်းထွာပါသည်။ သူသည် ခြေထောက်၏ အလျားနှင့် ခြေချောင်းလေးများကို ကန့်လန့်ဖြတ်တိုင်းပါသည်။ ပြီးတော့ ခြေထောက်ပတ်လည်ကို တိုင်းပါသည်။ သို့သော် (အတိုင်း) စက္ကူက သိပ်တိုလွန်းနေပါသည်။ ခြေထောက်က ခြံဝင်းဂိတ်တံခါးတိုင်ကဲ့သို့ ထူထဲ(ကြီးမား)လှပါသည်။

- “ခြေထောက်ကို သိပ်ကျပ်အောင် မလုပ်မိဖို့ သတိထား (သိပ်မကျပ်စေနဲ့)” မျက်နှာ နီစပ်စပ်လူက အော်ပြောလိုက်ပါသည်။

ဆိုင်မွန်သည် (ရှည်လျားကျဉ်းမြောင်းသော)နောက်ထပ် စက္ကူတစ်ရွက်ကို ညှပ်ပြန်သည်။ လူကြီးမင်းက ခြေစွပ် အတွင်းမှ ခြေချောင်းများကို လှုပ်ရှားရင်း အခန်းပတ်ဝန်းကျင်ကို လှည့်ပတ်ကြည့်လိုက်ပါသည်။ ထိုသို့ လုပ်သောကြောင့် မိုက်ကယ်ကို သူ သတိပြုမိသွားပါသည်။

“သူက ဘယ်သူလဲ” မေးလိုက်သည်။

“ကျွန်တော့် အလုပ်သမားပါ။ ဖိနပ်ကို သူ ချုပ်မှာပါ။”

“Take care!?” said the gentleman to Michael.

“Remember to make them so that they will last for a year.”

- Simon also looked at Michael and saw that Michael was looking not at the gentleman, but into the corner behind the gentleman as if he saw someone there, Michael looked and looked, and suddenly he smiled, and his face became righter.

- What are you laughing at, you fool? shouted the gentleman angrily. “Take care to see that the boots are ready when I need them.”

“They shall be ready when you need them,” said Michael.

“ကောင်းကောင်း ချုပ်ဟေ့” လူကြီးမင်းက မိုက်ကယ်ကို ပြောပါသည်။

“တစ်နှစ်ခံအောင် ချုပ်ဖို့(သတိရပါ) မမေ့နဲ့”

- ဆိုင်မှန်က မိုက်ကယ်ကို ကြည့်လိုက်သည်။ ထိုအခါ မိုက်ကယ်သည် လူကြီးမင်းကို မကြည့်ဘဲ ထိုသူ့နောက်က (အခန်း)ထောင့်ကို တစ်စုံတစ်ခုကို မြင်ရသကဲ့သို့ ကြည့်နေသည်ကို တွေ့ရပါသည်။ မိုက်ကယ်သည် ကြည့် ... ကြည့်နေရင်းနှင့် ရုတ်တရက် ပြုံးသွားပါသည်။ သူ့မျက်နှာလည်း လင်းလက်သွား၏။

- “ရှားပေါပေါကောင် ဘာ ပြုံးနေတာလဲ” “လိုချင်တဲ့ အချိန်မှာ ဖိနပ်ကို အဆင်သင့်ဖြစ်နေအောင် ဂရုစိုက် (ချုပ်ထား)လို့ လူကြီးမင်းက စိတ်ဆိုးဆိုးနှင့် အော်ပြောလိုက်ပါသည်။

“လူကြီးမင်း လိုချင်တဲ့အချိန်မှာ အဆင်သင့်ဖြစ်စေချပါမယ်” လို့ မိုက်ကယ်က ပြောလိုက်ပါသည်။

- “Take care that it is so,” said the gentleman, and he put on his boots and his fur coat, pulled the coat round his shoulders and went to the door. But he forgot to bend his head and struck it against the door-post. He swore* terribly as he rubbed his head. Then he walked to his carriage and drove away.

- When he had gone, Simon said, “What a strong and fine-looking man! He almost knocked out the door-post, but it didn't hurt him.”

And Matrena said. “He ought to grow strong with all his good food and wealth. Death itself cannot touch such a rock as he is.”

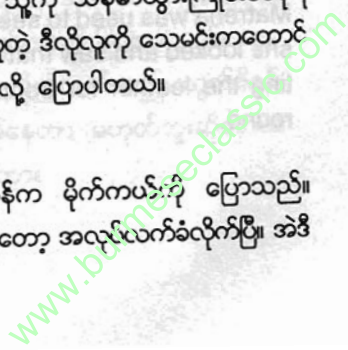
- Then Simon said to Michael, “Well, we have taken the work, but we must be careful

- “ပြောတဲ့အတိုင်းဖြစ်အောင် ဂရုစိုက်လုပ်” လို့ လူကြီးမင်းက ပြောပြီး သူ့ဖိနပ်နှင့် သားမွှေးကုတ်အင်္ကျီကို ပြန်ဝတ်ပါသည်။ ကုတ်အင်္ကျီကို ပခုံးပေါ်ရောက်အောင် ဆွဲတင်ပြီး တံခါးဆီသို့ ထွက်သွားပါသည်။ သူ့ခေါင်းကို ငုံ့ဖို့ မေ့သွားသည့်အတွက် တံခါးဘောင်နှင့် တိုက်မိသွားပါသည်။ သူ့ခေါင်းကိုပွတ်ပြီး ကြမ်းကြမ်းရမ်းရမ်း ဆဲဆို ရေရွတ်ကာ သူ့မြင်းရထားဆီသို့ လျှောက်သွားပြီး ထွက်ခွာ သွားပါသည်။

- သူထွက်သွားပြီးသောအခါ ဆိုင်မွန်က “ထွားကြိုင်း သန်မာပြီး သိပ်ကို ကြည့်ကောင်းတဲ့ လူကြီးပဲ” “တံခါး ဘောင်ကိုတိုက်ပြီး လဲကျလုမတတ် ဖြစ်သွားတာတောင် နာကျင်ပုံ မပြဘူးလို့ ပြောပါသည်။

မထရီနာကလည်း “သူ့ရဲ့ စည်းစိမ်ဥစ္စာနဲ့ စားကောင်း သောက်ဖွယ်ရာတွေက သူ့ကို သန်မာထွားကြိုင်းစေပုံရ တယ်။ ကျောက်တုံးနဲ့ တူတဲ့ ဒီလိုလူကို သေမင်းကတောင် မှ သွားမတို့ထိရဲဘူး” လို့ ပြောပါတယ်။

- ထို့နောက် ဆိုင်မွန်က မိုက်ကယ်းကို ပြောသည်။ “အင်း ... ကျွန်တော်တို့တော့ အလုပ်လက်ခံလိုက်ပြီ။ အဲဒီ

that we do not get into trouble because of it. The leather is very costly, and the gentleman can get very angry. We must make no mistakes. Come, your eyes are better and your hands have become quicker than mine. Take this measure and cut out the boots. I will finish the sewing."

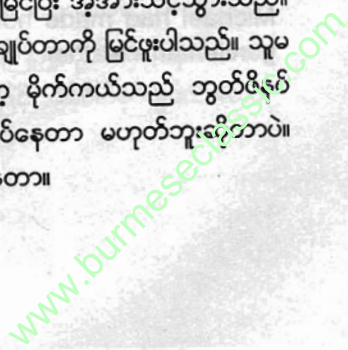
• Michael did as he was told. He took the leather, spread it out on the table, folded it in two, took a knife and began to cut it.

• Matrena came and watched him cutting, and was surprised to see how he was doing it. Matrena was used to seeing boots made, and she looked and saw that Michael was not cutting the leather for boots, but was cutting it round.

အလုပ်ကြောင့် ဒုက္ခမရောက်အောင်တော့ ဂရုစိုက်ရ မယ်။ သားရေက သိပ်ပြီး အဖိုးတန်တယ်။ လူကြီးမင်း ကလည်း သိပ်ဒေါသကြီးတယ်။ ကျွန်တော်တို့ အမှားလုံးဝ လုပ်လို့ မရဘူး။ လာဗျာ ... ခင်ဗျားမျက်စိနဲ့ လက်တွေ က ကျွန်တော့်ထက် ပိုကောင်းပြီး ပိုသွက်ပါတယ်။ ဒီ အတိုင်းကိုယူပြီး ဖိနပ်အတွက် ခင်ဗျားညှပ်၊ ကျွန်တော်က ချုပ်မယ်။”

• မိုက်ကယ်က ပြောသည့်အတိုင်း လုပ်ပါသည်။ သူသည် သားရေကိုယူပြီး စားပွဲပေါ် ဖြန့်လိုက်သည်။ နှစ်ပိုင်းခေါက်လိုက်သည်။ ဓားတစ်ချောင်းကို ယူပြီး စတင် ညှပ်ပါတော့သည်။

• မထရီနာ ရောက်လာပြီး သူညှပ်နေတာကို ကြည့် သည်။ သူညှပ်နေတာကို မြင်ပြီး အံ့အားသင့်သွားသည်။ မထရီနာသည် ဘွတ်ဖိနပ်ချုပ်တာကို မြင်ဖူးပါသည်။ သူမ ကြည့်လို့ မြင်တာကတော့ မိုက်ကယ်သည် ဘွတ်ဖိနပ် အတွက် သားရေကို ညှပ်နေတာ မဟုတ်ဘူးဆိုတာပဲ။ သူက အပိုင်းပုံစံ ညှပ်နေတာ။

- She wished to say something, but she thought to herself, "Perhaps I do not understand how to make gentlemen's boots. I suppose Michale knows more about it. I will say nothing."

- When Michael had cut up the leather he took a thread and began to sew, not with two ends, as boots are sewn, but with a single end, as soft house-shoes are made.

- Again Matrena wondered, but again she said nothing. Michael went on sewing steadily until noon. Then Simon got up from his seat to have dinner, looked around, and saw that Michael had made house-shoes out of the gentleman's leather.

- သူမက တစ်ခုခုပြောချင်ပေမယ့် သူမဘာသာ ပြန်တွေးမိပါသည်။ "လူကြီးလူကောင်းတွေရဲ့ ဘွတ်ဖိနပ်ကို ချုပ်တာ ငါ နားမလည်လို့ပဲ ဖြစ်မှာပါ။ မိုက်ကယ်က ဒါနဲ့ ပတ်သက်လို့ ငါ့ထက်ပိုသိမယ်လို့ ထင်ပါတယ်။ ဘာမှ မပြောတော့ပါဘူး။"

- မိုက်ကယ်သည် သားရေကိုညှပ်ပြီး အပ်ချည်လုံးကို ယူကာ စတင်ချုပ်ပါတော့သည်။ ဘွတ်ဖိနပ်တွေချုပ်သလို ချုပ်ရိုးနှစ်ချောင်းနှင့် မချုပ်ဘဲ အိပ်တွင်းစီးဖိနပ်ချုပ်သလို ချုပ်ရိုး တစ်ချောင်းနှင့် ချုပ်နေပါသည်။

- မထရီနာ အံ့ဩသွားပြန်သည်။ သို့သော် ဒီတစ်ခါ လည်း သူမ ဘာမှ မပြောပါ။ မိုက်ကယ်ကတော့ မိုးချုပ် သည်အထိ တိတ်တိတ်ဆိတ်ဆိတ် ချုပ်နေပါတော့သည်။ ထို့နောက် ဆိုင်မွန်သည် ညစာ စားရန်အတွက် သူ့ထိုင်ခုံ မှ ထလိုက်သည်။ ဘေးဘီကိုကြည့်လိုက်တော့ မိုက်ကယ် သည် လူကြီးမင်း၏ သားရေဖြင့် အိမ်စီးဖိနပ်ချုပ်ထားတာ တွေ့လိုက်ပါတော့သည်။

- “Ah!” cried Simon sadly, and he thought, “How could Michael, who has been with me a whole year and never made a mistake before, do such a terrible thing? The gentleman ordered high boots- and Michael has made house—shoes and has wasted the leather. What am I to say to the gentleman? I can never buy any more leather like this.”

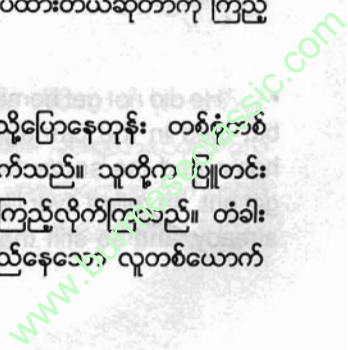
- And he said to Michael, “What are you doing, friend? You have done a terrible thing to me! You know the gentleman ordered high boots, but see what you have made!”

- As he was saying this someone knocked at the door. They looked out of the window; a man was fastening his house to the gate-post. They opened the door, and the servant who had been with the gentleman came in.

- အား ... ဆိုင်မွန်က စိတ်မကောင်းစွာ အော်လိုက်ပါသည်။ ပြီးတော့ သူ စဉ်းစားသည်။ မိုက်ကယ် ဒီလိုမျိုး ဆိုးဆိုးဝါးဝါး ဘယ်လိုလုပ်လိုက်ပါလိမ့်။ ငါနဲ့ တစ်နှစ်လုံး အတူတူနေပြီး အရင်ကလည်း တစ်ခါမှ မမှားဖူးပါဘူး။ လူကြီးမင်းအတွက် ဖိနပ်လည်ရှည်ချုပ်ခိုင်းထားတာ။ မိုက်ကယ်က အိမ်စီးဖိနပ်ချုပ်လိုက်တယ်။ သားရေကို အလဟဿဖြစ်အောင် လုပ်လိုက်သလိုပဲ။ လူကြီးမင်းကို ငါဘာပြန်ပြောရမလဲ။ ဒီလိုမျိုး သားရေကို နောက်ထပ် ငါပြန်ဝယ်ပေးနိုင်မှာ မဟုတ်တော့ဘူး။

- သူသည် မိုက်ကယ်ကို ပြောလိုက်သည်။ မိတ်ဆွေ၊ ခင်ဗျား ဘယ်လိုလုပ်လိုက်တာလည်းဗျာ။ ကျွန်တော့်ကို ဒုက္ခရောက်အောင် လုပ်လိုက်တာပဲ။ လူကြီးမင်းက ဘွတ်ဖိနပ်လည်ရှည် ချုပ်ခိုင်းထားတာ ခင်ဗျား သိပါတယ်။ ဒါပေမယ့် ခင်ဗျားဘာကို ချုပ်ထားတယ်ဆိုတာကို ကြည့်ပါဦး။

- သူ (ဆိုင်မွန်)က ထိုသို့ပြောနေတုန်း တစ်စုံတစ်ယောက်က တံခါးခေါက်လိုက်သည်။ သူတို့က ပြူတင်းပေါက်အပြင်ဘက်ကို လှမ်းကြည့်လိုက်ကြသည်။ တံခါးတိုင်မှာ မြင်းဇော်ကြီးကို ချည်နေသော လူတစ်ယောက်

- “Good day,” said he.

“Good day,” replied Simon. “What can we do for you?”

“My mistress has sent me about the boots.”

“What about the boots?”

“My master no longer needs them. He is dead.”

“What!” said Simon. “Did you say ‘dead’?”

- “He did not get home alive after he left you, but died in the carriage. When we reached home and the servants came to help him to get out, he rolled over like a bag. He was dead already, and so stiff that we could hardly get

ကို တွေ့လိုက်သည်။ သူတို့ တံခါးဖွင့်ပေးလိုက်သည်။ လူကြီးမင်းနှင့်အတူ ပါလာခဲ့သော (အစေခံ)ဝင်လာသည်။

- “ကောင်းသောနေ့ပါ ခင်ဗျား” သူက ပြောလိုက်သည်။

“ကောင်းသောနေ့ပါ” ဟု ဆိုင်မွန်က ပြန်ပြောသည်။

“ကျွန်တော်တို့ ဘာများ လုပ်ပေးရမလဲခင်ဗျာ”

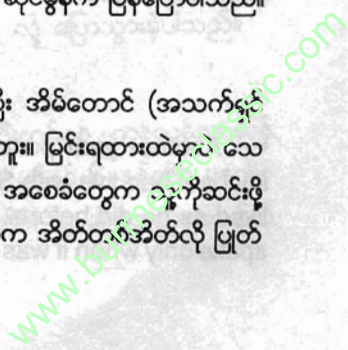
“ကျွန်တော့်သခင်မက ဘွတ်ဖိနပ်ကိစ္စအတွက် ကျွန်တော့်ကို လွှတ်လိုက်လို့ပါ”

“ဘွတ်ဖိနပ်အတွက် ဘာများကိစ္စရှိလို့လဲ”

“ကျွန်တော့်သခင်အတွက် (ဘွတ်ဖိနပ်) မလိုတော့ပါဘူး” သူဆုံးသွားရှာပါပြီ”

“ဘာပြောတယ်” “သေသွားပြီဟုတ်လား” (သေပြီလို့ ခင်ဗျားပြောတာလား)လို့ ဆိုင်မွန်က ပြန်ပြောပါသည်။

- ခင်ဗျားဆီက ပြန်လာပြီး အိမ်တောင် (အသက်ရှင်လျက်) ပြန်မရောက်တော့ပါဘူး။ မြင်းရထားထဲမှာ သေသွားခဲ့တယ်။ အိမ်ရောက်လို့ အစေခံတွေက သူ့ကိုဆင်းဖို့ အကူအညီသွားပေးတော့ သူက အိတ်တစ်အိတ်လို ပြုတ်

him out of the carriage. My mistress sent me here. "Tell the bootmaker." she said, "that the gentleman who ordered the boots and left the leather for them no longer needs the boots. He must quickly make house-shoes for the dead body. Wait till they are ready and bring them back with you." That is why I have come."

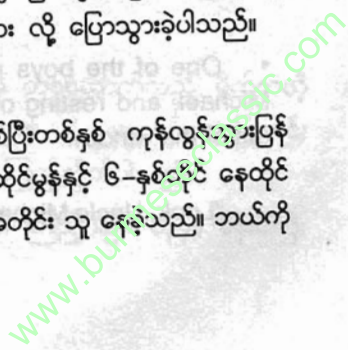
• Michael picked up the rest of the leather rolled the pieces up, took the house-shoes he had made, rubbed them on his coat, and gave them and the roll of leather to the servant, who took them and said, "Good-bye, master, and good day to you!"

• Another year passed, and another, until Michael had live with Simon for six years. He lived as he did before. He went nowhere and spoke only when it was necessary. In all those

ကျလာတယ်။ သူ အသက်မရှိတော့ဘူး။ တောင့်တင်းနေလို့ မြင်းရထားထဲက ခဲခဲယဉ်းယဉ်း ထုတ်ယူရတယ်။ ကျွန်တော့် သခင်မက ကျွန်တော့်ကို ဒီလွှတ်ပြီး ဖိနပ်ချုပ်သမားကို ပြောခိုင်းလိုက်ပါတယ်။ ဘွတ်ဖိနပ်ချုပ်ဖို့ ခိုင်းခဲ့တဲ့လူကြီးမင်းရဲ့ ကျန်တဲ့ သားရေကို ဘွတ်ဖိနပ်ချုပ်ဖို့ မလိုတော့ပါဘူး။ လူသေကောင်အတွက် အိမ်တွင်းစီးဖိနပ်အမြန်ချုပ်ပေးဖို့ ပြောပါတယ်။ ဖိနပ်ချုပ်ပြီးသည့်အထိ စောင့်ပြီး ကျွန်တော်နဲ့အတူ ယူလာခဲ့ဖို့ ခိုင်းပါတယ်။ ဒါဟာ ကျွန်တော်လာရခြင်း အကြောင်းရင်းပါပဲ။

• မိုက်ကယ်သည် သားရေလက်ကျန် အစတွေကို ကောက်ယူပြီး လိပ်လိုက်ပါသည်။ သူချုပ်ထားသော အိမ်တွင်းစီးဖိနပ်ကို ယူ၍ သူ့ကုတ်အင်္ကျီနဲ့ ပွတ်တိုက်ပြီး အစေခံကို သားရေအလိပ်နှင့်အတူ ပေးလိုက်ပါသည်။ အစေခံက ၎င်းတို့ကို ယူသွားပြီး သွားပါဦးမယ် ဆရာတို့၊ ကောင်းသောနေ့ပါ ခင်ဗျား လို့ ပြောသွားခဲ့ပါသည်။

• နောက်ထပ် တစ်နှစ်ပြီးတစ်နှစ် ကုန်လွန်သွားပြန်သည်။ မိုက်ကယ်သည် ဆိုင်မွန်နှင့် ၆-နှစ်ခန့် နေထိုင်ခဲ့ပါသည်။ အရင်က ပုံစံအတိုင်း သူ နေခဲ့သည်။ ဘယ်ကို

years he had smiled only twice—once when Matrena gave him food, and the second time when the gentleman was in their house. Simon was very pleased with his workman. He never now asked Michael where he came from, and his one fear was that Michael would go away.

• They were all at home one day. Matrena was cooking, and the children were playing on the seats and looking out of the window. Simon was sewing at one window, and Michael was finishing a shoe at the other.

• One of the boys ran along the seat to Michael, and resting on his shoulder looked out of the window.

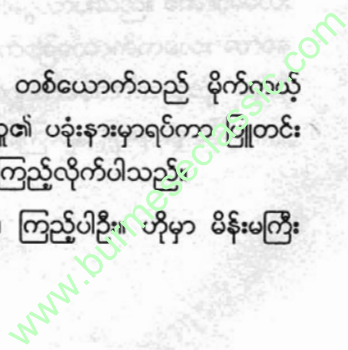
“Look, Uncle Michael! There is a lady with

မှ သူ မသွားဘဲ လိုအပ်မှသာ စကားကိုပြောသည်။ ဒီနှစ် တွေထဲမှာ သူနှစ်ကြိမ်ပဲ ပြုံးခဲ့ဖူးသည်။ မထရီနာက သူ့ကို အစာပေးကျွေးစဉ်က တစ်ကြိမ်နှင့် ဂုဏ်သရေရှိ လူကြီးမင်း သူတို့အိမ်လေးမှာ ရှိနေစဉ်က ဒုတိယအကြိမ်ဖြစ်ပါသည်။ ဆိုင်မွန်ကတော့ သူ့ အလုပ်သမား (မိုက်ကယ်)အပေါ် သိပ်ကို သဘောကျနေပါတော့သည်။ သူသည် ဆိုင်မွန် ဘယ်ကလာသလဲဆိုတာ အခုထိ ဘယ်တုန်းကမျှ မမေး ခဲ့ပါဘူး။ မိုက်ကယ်ထွက်သွားမှာကိုပဲ သူ စိုးရိမ်နေမိသည်။

• တစ်နေ့ သူတို့အားလုံး အိမ်မှာ ရှိနေကြပါသည်။ မထရီနာက ချက်ပြုတ်နေပြီး ကလေးများကတော့ (သူတို့) ထိုင်ခုံများမှာ ထိုင်ကစားရင်း ပြုတင်းပေါက် အပြင်ဘက် ကို ကြည့်နေကြပါသည်။ ဆိုင်မွန်က ပြုတင်းပေါက်တစ်ခု နားမှာ စက်ချုပ်နေပြီး၊ မိုက်ကယ်က အခြားတစ်ဘက်မှာ ဖိနပ်တစ်ဘက်ကို လက်စသတ်ချုပ်နေပါသည်။

• လူကလေးများထဲမှ တစ်ယောက်သည် မိုက်ကယ် နေရာကို ပြေးလာပြီး သူ့၏ ပခုံးနားမှာရပ်ကာ ပြုတင်း ပေါက် အပြင်ဘက်ကို ကြည့်လိုက်ပါသည်။

ဦးလေး မိုက်ကယ်၊ ကြည့်ပါဦး။ ဟိုမှာ မိန်းမကြီး

two little girls! She seems to be coming here.
And one of the girls is lame.”

When the boy said that, Michael dropped the shoe, turned to the window and looked out into the street.

• Simon was surprised. Michael did not usually look out into the street, but now he pressed against the window, looking at something with wide open eyes. Simon also looked out and saw that a well-dressed woman was coming to his house. She led by the hand two little girls in fur coats. It was hard to see any difference between the girls except that one of them was lame in the left leg and walked unevenly.

တစ်ယောက်နဲ့ ကောင်မလေးနှစ်ယောက် မဟုတ်လား။
ဒီကို လာနေတယ်လို့ ထင်တယ်။ ကောင်မလေးတစ်
ယောက်ကတော့ ခြေထောင့်ကျိုးနဲ့ဗျ။

လူကလေးပြောပြီး သွားသောအခါ မိုက်ကယ်သည်
ဖိနပ်ချုပ်နေတာကို ချထားလိုက်ပြီး ပြုတ်တင်းပေါက်ဘက်
ကို လှည့်ကာ လမ်းဘက်သို့ ကြည့်လိုက်သည်။

• ဆိုင်မွန် အံ့အားသင့်သွားသည်။ မိုက်ကယ်သည်
လမ်းကိုကြည့်လေ့ မရှိပါ။ သို့သော် ယခုတော့ ပြုတ်တင်း
ပေါက် (ဘောင်)ကို လက်ထောက်ထားပြီး တစ်စုံတစ်ရာ
ကို မျက်လုံးကြီး ပြူးကြည့်နေပါတော့သည်။ ဆိုင်မွန်
ကလည်းကြည့်လိုက်သောအခါ သားသားနားနား ဝတ်စား
ထားသော မိန်းမတစ်ယောက် သူတို့အိမ်ကို လာနေတာ
မြင်လိုက်ရပါသည်။ သိုးမွှေးအင်္ကျီဝတ်ဆင်ထားတဲ့ ကောင်
မလေးနှစ်ယောက်ကို လက်ဆွဲလာပါသည်။ ကောင်မလေး
တစ်ယောက်က ဘယ်ဘက်ခြေထောက်ကလေး ဆာနေ
ပြီး မညီမညာ လမ်းလျှောက်နေတာကလွဲလို့ သူ့ဘို့
(ကောင်မလေး) နှစ်ယောက်ကြားမှာ ခြားနားမှု သိပ်မတွေ့
ရပါဘူး။

• The woman opened the door let the two girls enter the house first. Then she followed them in.

“Good day, good people!” she said.

“Please come in,” said Simon, “What can we do for you?”

• The woman sat down by the table. The two little girls pressed close to her knees, afraid of the people in the house.

“I want you to make leather shoes for these two little girls, in time for the spring.”

“We can do that. We have never made such small shoes, but we can make them, and in any fashion you like. My man, Michael, is a master at the work.”

• အမျိုးသမီးက တံခါးကိုဖွင့်လိုက်ပြီး ကောင်မလေးနှစ်ယောက်ကို အရင်ဝင်စေပါတယ်။ ထို့နောက် သူမက သူတို့နှောက်မှ လိုက်ဝင်လာသည်။

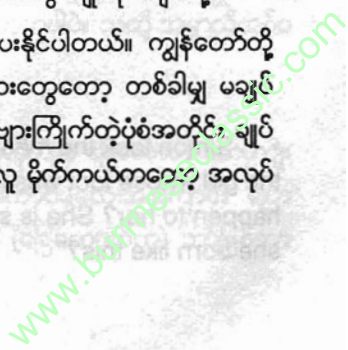
“ကောင်းသောနေ့ပါ” (ကောင်းသောမိတ်ဆွေများ) ရှင်း။ သူမက ပြောလိုက်သည်။

“ဝင်ပါခင်ဗျား” ဆိုင်မွန်က ပြန်ပြောသည်။ “ကျွန်တော်တို့ ဘာများ လုပ်ပေးရမလဲခင်ဗျာ”

• အမျိုးသမီးက စားပွဲနားမှာ ထိုင်လိုက်ပါသည်။ ကောင် မလေးနှစ်ယောက်ကတော့ အိမ်ထဲမှာရှိသည့် လူတွေကို ကြောက်ပြီး သူမ (အမျိုးသမီး)၏ ဒူးနားတွင် တိုးကပ်ထား ကြပါသည်။

“ကျွန်မ ဒီမိန်းကလေးနှစ်ယောက်အတွက် နွေဦးရာသီအမို သားရေဖိနပ်လေးတွေ ချုပ်ခိုင်းချင်လို့ပါ”

“ကျွန်တော်တို့ ချုပ်ပေးနိုင်ပါတယ်။ ကျွန်တော်တို့ ဒီလိုမျိုး ဖိနပ်သေးသေးလေးတွေတော့ တစ်ခါမျှ မချုပ်ဖူးသေးဘူး။ ဒါပေမယ့် ခင်ဗျားကြိုက်တဲ့ပုံစံအတိုင်း ချုပ်ပေးနိုင်ပါတယ်။ ကျွန်တော့်လူ မိုက်ကယ်ကတော့ အလုပ်မှာ ဆရာတစ်ဆူပါပဲ။

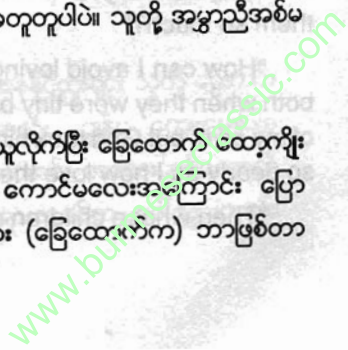

- Simon looked quickly at Michael and saw that he had left his work and was sitting with his eyes fixed on the little girls. Simon was surprised. It was true that the girls were pretty, but still Simon could not understand why Michael should look at them like that — just as if he had known them before. He wondered greatly, but went on talking with the woman and arranging the price of the shoes. When the price was fixed, he prepared a measure. The woman drew the girl with the lame leg towards her and said, "Take two measures from this little girl. Make one shoe for the lame foot and three for the good one. They both have the same sized feet. They are twins."

- Simon took the measure and, speaking of the girl whose foot was lame, said, "How did it happen to her? She is such a pretty girl. Was she born like this?"

- ဆိုင်မွန်သည် မိုက်ကယ်ကို ဖျတ်ကနဲ ကြည့်လိုက်တဲ့ အခါ (မိုက်ကယ်) သူသည် သူ့အလုပ်ကို ချထားပြီး ကောင်မလေးနှစ်ယောက်ကိုပဲ စိုက်ကြည့်နေတာ မြင်လိုက်ရပါသည်။ ဆိုင်မွန် အံ့အားသင့်သွားသည်။ မိန်းကလေးတွေဟာ လှတယ်ဆိုတာ မှန်ပါသည်။ ဒါပေမယ့် မိုက်ကယ်ဟာ အရင်က သူတို့ကို သိထားပြီးသားလိုမျိုး ကြည့်နေတာတော့ ဆိုင်မွန် နားမလည်နိုင်ဘူး ဖြစ်နေသည်။ သူ အကြီးအကျယ် အံ့အားသင့်သွားသည်။ သို့ရာတွင် အမျိုးသမီးနှင့် (ဖိနပ်)ဈေးစကား ဆက်ပြောနေရသည်။ ဈေးပြောပြီးသောအခါ အတိုင်းယူဖို့ သူ လုပ်ရသည်။ အမျိုးသမီးက ခြေထောက်ဆာနေသော ကောင်မလေးကို သူမဘက်ဆွဲလိုက်ပြီး ပြောလိုက်သည်။ "ဒီကောင်မလေးအတွက် အတိုင်းနှစ်ခုယူပါ။" ဖိနပ်တစ်ဘက်ကတော့ ထောင့်နဲ့ ခြေထောက်အတွက်ဖြစ်ပြီး ကျန် သုံးဘက်ကတော့ ကောင်းတဲ့ခြေထောက်အတွက်ပေါ့။ သူတို့ ခြေထောက်အရွယ်အစား အတူတူပါပဲ။ သူတို့ အမှာညီအစ်မတွေ ဖြစ်ကြပါတယ်။

- ဆိုင်မွန်က အတိုင်းယူလိုက်ပြီး ခြေထောက် ထောင့်ကို ထောင့်နှစ်ခုဖြစ်နေသော ကောင်မလေးအကြောင်း ပြောမိသည်။ "ကောင်မလေး (ခြေထောက်က) ဘာဖြစ်တာ

“No. her mother crushed* her leg.”

Then Matrena spoke. She wondered who this woman was and whom the children belonged to, so she said, “Are you not their mother, then?”

“No. my good woman; I am neither their mother nor any relation to them. They were quite unknown to me, but I took care of them.”

• They are not your children and yet you love them so much?”

“How can I avoid loving them? I fed them both when they were tiny babies. I had a child of my own, but God took him. I did not love him so dearly as I now love these girls.”

“Then whose children are they.”

လဲ။ သူမဟာ မိန်းမချောလေးပါ။ မွေးကတည်းက ဒီလို ဖြစ်နေတာလား။”

“မဟုတ်ဘူး။ သူ့အမေက သူ့ခြေထောက်ကို ချေမှု ပစ်လိုက်တာ”

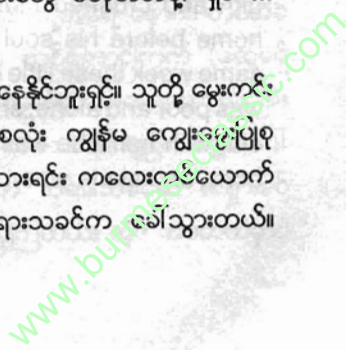
ထိုအခါ မထဝီနာက ဝင်ပြောသည်။ သူမက ဒီအမျိုး သမီးဟာ ဘယ်သူလဲ၊ ဒီကလေးနဲ့ ဘယ်လိုသက်ဆိုင်နေ သလဲဆိုတာ အံ့သြပြီး ပြောလိုက်ခြင်းဖြစ်သည်။

“ရှင်က သူတို့ရဲ့ အမေ မဟုတ်ဘူးလား”

“မဟုတ်ပါဘူးရှင်။ ကျွန်မဟာ သူတို့ရဲ့ အမေမဟုတ် သလို သူတို့နဲ့လည်း ဆွေမျိုးမတော်ပါဘူး။ သူတို့ ကျွန်မ ကို လုံးဝမသိကြပါဘူး။ ဒါပေမယ့် သူတို့ကို ကျွန်မ စောင့်ရှောက်ခဲ့တယ်လေ။

• “သူတို့ဟာ ရှင်ကလေးတွေ မဟုတ်ဘဲနဲ့၊ ရှင် ... သူတို့ကို သိပ်ချစ်ပါလား”

“သူတို့ဟာ မချစ်ဘဲ မနေနိုင်ဘူးရှင်။ သူတို့ မွေးကင်း စကတည်းက နှစ်ယောက်စလုံး ကျွန်မ ကျွေးမွေးပြုစု လာတာ။ ကျွန်မမှာ သွေးသားရင်း ကလေးတစ်ယောက် ရှိပါတယ်။ ဒါပေမယ့် ဘုရားသခင်က ခေါ်သွားတယ်။

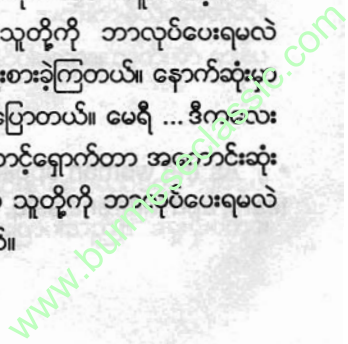
...
...
...
...
...

• The next morning I went to see her, but when I entered the house she was already dead. As she died she had rolled on to this child and crushed her leg. The village people buried her, but the babies were left alone. I did not know what to do with them; my own first baby was only eight weeks old. So I took them for a time. The peasants met together and thought hard what to do with them; and at last they said to me, "It will be best if you keep the girls, Mary, and later we will arrange what to do with them."

...
...
...
...
...

ဒီကလေးလေးတွေ မွေးခဲ့ကြတယ်။ သူ့ မိန်းမက သနားစရာကောင်းပြီး တစ်ယောက်တည်း ကျန်ခဲ့တယ်။ သူမမှာ ကြီးကြီးငယ်ငယ်(အဖော်)တစ်ယောက်မှ မရှိဘူး။ သူမဟာ သူတို့ကို မွေးတော့ တစ်ယောက်ထဲ၊ သေသွားတော့လည်း တစ်ယောက်ထဲပါပဲ”

• နောက်တစ်နေ့ မနက် သူမကိုကြည့်ရှုဖို့ ကျွန်မသွားပါတယ်။ ဒါပေမယ့် အိမ်ထဲရောက်တော့ သူမဟာ သေဆုံးသွားခဲ့ပါပြီ။ သူမ သေသွားတဲ့အခါ သူ့ကလေးပေါ်လိမ့်ပြီး ဖိမိသွားလို့ ကလေးရဲ့ ခြေထောက်ကို ဖိချိုးလိုက်သလို ဖြစ်သွားတယ်။ ရွာက လူတွေက သူမကို သင်္ဂြိုဟ်ခဲ့ကြတယ်။ ဒါပေမယ့် ကလေးတွေကတော့ အထီးကျန်ခဲ့တော့တာပေါ့။ သူတို့ကို ဘာလုပ်ပေးရမလဲဆိုတာ ကျွန်မလည်း မသိတော့ဘူး။ ကျွန်မရဲ့ ပထမဆုံးကလေးကလည်း စပတ် အရွယ်ပဲ ရှိသေးတယ်။ ဒါ့ကြောင့် သူတို့ကို ကျွန်မ အချိန်အတိုင်းအတာ တစ်ခုအထိပဲ ယူထားခဲ့တယ်။ လယ်သမားတွေစုဝေးပြီး သူတို့ကို ဘာလုပ်ပေးရမလဲဆိုတာ အကြိတ်အနယ် စဉ်းစားခဲ့ကြတယ်။ နောက်ဆုံးမှာတော့ သူတို့က ကျွန်မ ကိုပြောတယ်။ မေရီ ... ဒီကလေးတွေကို နှင်ပဲ ထိန်းသိမ်း စောင့်ရှောက်တာ အကောင်းဆုံး ဖြစ်လိမ့်မယ်။ နောက်တော့ သူတို့ကို ဘာလုပ်ပေးရမလဲဆိုတာ တို့ စီစဉ်ပေးပါမယ်။

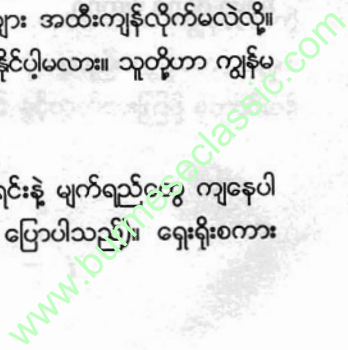

• “So I nursed the strong one; but at first I did not feed the one with the crushed leg. I did not suppose that she would live. But then I thought to myself, why should the poor child suffer? So I fed my own boy and these two — all three of them. And it happened that these two grew up, but my own child was buried before he was two years old. My husband is now working for the corn merchant at the mill. The pay is good, and we have enough money to live in comfort. But I have no children of my own, and how lonely I should be without these little girls! How can I help loving them? They are the joy of my life!”

• As the woman spoke her eyes filled with tears, and Matrena said, “It is a true saying. “A

• ဒါကြောင့် ကျွန်မလည်း သန်သန်မာမာကလေးကို ပြုစုစောင့်ရှောက်လိုက်တယ်။ ပထမတော့ ခြေကျိုးနေတဲ့ ကလေးကို အစားမကျွေးခဲ့ဘူး။ အဲ့ဒီကလေးက အသက် ရှင်လိမ့်မယ်လို့ ကျွန်မ မထင်လို့လေ။ ဒါပေမယ့် နောက်တော့ ကျွန်မဘာသာ စဉ်းစားကြည့်တယ်။ ဒီ သနားစရာ ကလေးကို ဘာကြောင့် ဒီလို ခံစားစေရမှာလဲ။ ဒါကြောင့် ကျွန်မ ကလေးရော၊ ဒီကလေးနှစ်ယောက်ကို ပါ သုံးယောက်စလုံး ကျွန်မ ကျွေးမွေးပြုစုခဲ့တာပါပဲ။ ဒီ ကလေးနှစ်ယောက် ကြီးပြင်းလာတဲ့အခါမှာတော့ ကျွန်မ ရဲ့ ရင်သွေးလေးဟာ ၂-နှစ်မပြည့်ခင်ဘဲ (ကွယ်လွန်ပြီး) သင်္ဂြိုဟ်လိုက်ရတယ်။ အခုတော့ ကျွန်မယောက်ျားက ဂျုံ ကုန်သည်တစ်ယောက်ရဲ့ စက်ရုံမှာ အလုပ်လုပ်တယ်။ လစာ ကောင်းပါတယ်။ ချောင်ချောင်လည်လည် နေနိုင်ဖို့ ဝင်ငွေလုံလောက်ပါတယ်။ ဒါပေမယ့် ကျွန်မဟာ သွေးသား အရင်း(ကလေး) မရှိတော့ဘူး။ ဒီကလေးတွေသာ မရှိခဲ့ရင် ကျွန်မ ဘယ်လောက်များ အထီးကျန်လိုက်မလဲလို့။ သူတို့ကို ကျွန်မ မချစ်ဘဲနေနိုင်ပါ့မလား။ သူတို့ဟာ ကျွန်မ ဘဝရဲ့ ပျော်ရွှင်မှုပါပဲ။

• အမျိုးသမီးဟာ ပြောရင်းနဲ့ မျက်ရည်တွေ ကျနေပါ သည်။ မထရီနာက (ဝင် ပြောပါသည်)။ ရှေးရိုးစကား

man may live without father or mother, but he cannot live without God."

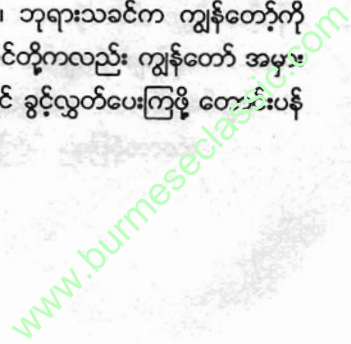
- As they talked together, the whole house was suddenly filled with a bright light from the corner where Michael sat. They all looked towards him and saw him sitting, with hands resting on his knees, looking up and smiling.

- The woman went away with the girls. Michael rose from the seat and put down his work. Then, bowing low to Simon and his wife, he said, 'Good-bye, masters. God has forgiven me. I ask you too to forgive me for anything I have done wrong.'

တစ်ခုရှိတယ်။ “လူဟာ အဖေ၊ အမေမရှိဘဲ အသက်ရှင်နိုင်တယ်။ ဘုရားသခင် မရှိဘဲနဲ့ အသက်မရှင်နိုင်ဘူး။

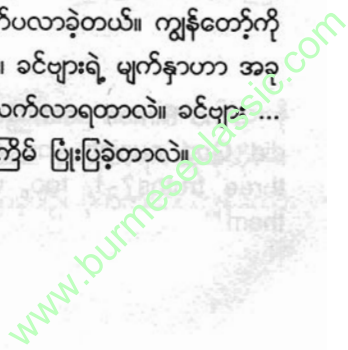
- သူတို့ ဝိုင်းစုပြောနေစဉ် မိုက်ကယ်ထိုင်နေတဲ့ ထောင့်က တောက်ပတဲ့ အလင်းရောင်တစ်ခုသည် တစ်အိမ်လုံးကို ရှုတ်တရက်လင်းထိန် သွားစေပါသည်။ သူတို့အားလုံး (မိုက်ကယ်) သူ့ကို ကြည့်နေကြတယ်။ သူထိုင်ပြီး သူ့ဒူးပေါ်လက်တင်ထားတာ (အပေါ်ကို) မော့ကြည့်ပြီး ပြုံးနေတာကို မြင်လိုက်ကြရသည်။

- အမျိုးသမီးက မိန်းကလေး နှစ်ယောက်နှင့်အတူ ပြန်သွားသည်။ မိုက်ကယ်ထိုင်ရာမှ ထလိုက်ပြီး သူ့အလုပ်ကို ချထားလိုက်သည်။ ထို့နောက် ဆိုင်မွန်နှင့် သူမိန်းမကို ဦးညွတ်ပြီး ပြောလိုက်သည်။ “နှုတ်ဆက်ပါတယ်” ... သခင်တို့။ ဘုရားသခင်က ကျွန်တော့်ကို ခွင့်လွှတ်လိုက်ပါပြီ။ သခင်တို့ကလည်း ကျွန်တော် အမှူးတစ်စုံတစ်ခု ပြုမိတာရှိရင် ခွင့်လွှတ်ပေးကြဖို့ တောင်းပန်ပါတယ်။

• And they saw that a light shone from Michael. And Simon rose, bowed low to Michael and said 'I see, Michael, that you are no common man, and I cannot keep you or ask you questions. But tell me this: how is it that when I found you and brought you home, you were sad, and when my wife gave you food you smiled at her and looked brighter? Then, when the gentleman came to order the boots, you smiled again and became brighter still? And just now, when this woman brought the little girls, you smiled a third time and have become as bright as day? Tell me, Michael, why does your face shine so, and why did you smile those three times?'

• ထို့နောက် သူတို့သည် မိုက်ကယ်ထံမှ အလင်းထွက်နေတာကို မြင်လိုက်ရသည်။ ဆိုင်မွန်သည် ထိုင်ရာမှထ၍ မိုက်ကယ်ကို ဦးညွတ်ပြီး ပြောလိုက်သည်။ မိုက်ကယ်... ခင်ဗျားဟာ ရိုးရိုး လူသာမန် မဟုတ်ဘူး။ ကျွန်တော် ခင်ဗျားကို တားလည်း မတားနိုင်ဘူး။ မေးခွင့်လည်း မရှိပါဘူးလေ။ ဒါပေမယ့် ဘယ်လို ဖြစ်ပျက်ခဲ့သလဲဆိုတာတွေ ကျွန်တော့်ကို ပြောပြခဲ့ပါ။ ကျွန်တော် ခင်ဗျားကို တွေ့ပြီး အိမ်ခေါ်လာခဲ့တယ်။ ခင်ဗျားက စိတ်မရွှင်မလန်း ဖြစ်နေတယ်။ ကျွန်တော့် မိန်းမက စားစရာတွေပေးတဲ့အခါ (ကျွန်တော့်မိန်းမကို) ကြည်လင်ရွှင်ပျစွာ ကြည့်ခဲ့တယ်။ အဲဒီနောက် လူကြီးလူကောင်း တစ်ယောက် ဘွတ်ဖိနပ်ချုပ်ဖို့ အော်ဒါလာပေးတဲ့အခါ ခင်ဗျား နောက်တစ်ကြိမ် ပြုံးပြီး ကြည်လင်ရွှင်ပျ ဖြစ်လာပြန်တယ်။ အခုလည်း အမျိုးသမီးကြီးက မိန်းမလေးနှစ်ယောက်ကို ခေါ်လာပြန်တော့ တတိယအကြိမ် ပြုံးပြီး ခင်ဗျားကိုယ်က နေ့ကဲ့သို့ အလင်းရောင်တွေ တောက်ပလာခဲ့တယ်။ ကျွန်တော့်ကို ပြောပြစမ်းပါဦး မိုက်ကယ်။ ခင်ဗျားရဲ့ မျက်နှာဟာ အခုလိုမျိုး ဘာကြောင့် လင်းလက်လာတာလဲ။ ခင်ဗျား ... ဘာကြောင့် ဒီလိုမျိုး သုံးကြိမ် ပြုံးပြခဲ့တာလဲ။

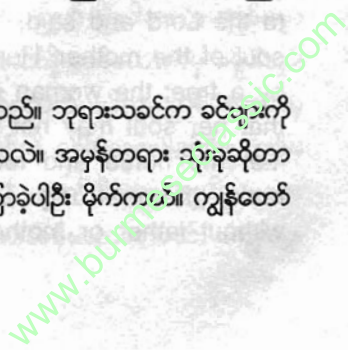

- And Michael answered, 'Light shines from me because I have been punished, but now God has pardoned me. And I smiled three times because God sent me to learn three truths, and I have learnt them, I learnt the first when your wife was kind to me, and that is why I smiled the first time. I learnt the second when the rich man ordered the boots, and then I smiled again. And now, when I saw those little girls, I learnt the third and last truth, and I smiled the third time.'

- And Simon said, 'Tell me, Michael, why did God punish you and what were the three truths? I, too, would like to know them.'

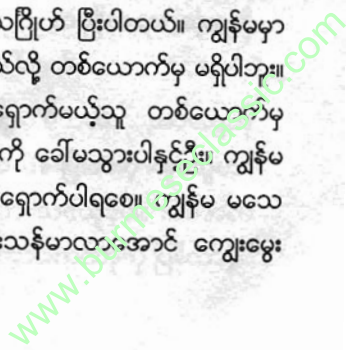
- မိုက်ကယ်က ပြန်ပြောတယ်။ “ကျွန်တော်ကိုယ်က အလင်းရောင်ထွက်ပါတယ်။ ကျွန်တော် အပြစ်ဒဏ်ခံ နေရတာ။ အခုတော့ ဘုရားသခင်က ခွင့်လွှတ်လိုက်ပါ ပြီ။ ပြီးတော့ ကျွန်တော် သုံးကြိမ် ပြုံးခဲ့တယ်။ ဘာကြောင့် လဲဆိုတော့ အမှန်တရား သုံးခုကို သင်ယူ လေ့လာဖို့ ဘုရားသခင်က ကျွန်တော့်ကို စေလွှတ်ခဲ့တယ်။ အခု ကျွန်တော် ဒါတွေကို လေ့လာသင်ယူပြီးပြီ။ ခင်ဗျား မိန်းမက ကျွန်တော့်အပေါ် ကြင်နာသနားခဲ့တုန်းက ပထမ (အမှန်တရား)ကို ကျွန်တော် သိရှိခဲ့တယ်။ ဒါကြောင့် ပထမ အကြိမ် ကျွန်တော် ပြုံးခဲ့တာ။ လူချမ်းသာ တစ်ယောက် ဘွတ်ဖိနပ်အော်ဒါ လာပေးတုန်းက ဒုတိယ (အမှန် တရား)ကို သိ နားလည်ခဲ့တယ်။ ဒါကြောင့် ကျွန်တော် နောက်တစ်ကြိမ် ပြုံးခဲ့တယ်။ အခု ဒီမိန်းကလေးငယ် လေးတွေမြင်တော့ တတိယနဲ့ နောက်ဆုံး အမှန်တရားကို သိရှိ နားလည်သွားခဲ့တယ်။ ဒါကြောင့် တတိယအကြိမ် ကျွန်တော် ပြုံးခဲ့တယ်”

- ဆိုင်မွန်က ပြောပြန်သည်။ ဘုရားသခင်က ခင်ဗျားကို ဘာကြောင့် အပြစ်ပေးခဲ့သလဲ။ အမှန်တရား သုံးခုဆိုတာ ဘာလဲ။ ကျွန်တော်ကို ပြောခဲ့ပါဦး မိုက်ကယ်။ ကျွန်တော် လည်းပဲ သိပါရစေ။

• And Michael answered: 'God punished me because I did not obey him. I was an angel in heaven and I did not obey God's command. God sent me to bring a woman's soul to him. I flew to earth, and saw a sick woman lying alone. She had just borne twin girls. They moved weakly at their mother's side. When she saw me, she understood that God had sent me for her soul, and she cried and said, "Angel of God! My husband has just been buried, killed by a falling tree. I have neither sister nor aunt nor mother: no one to take care of my little children. Do not take my soul! Let me nurse my babies, feed them and make them strong, before I die. Children cannot live without father or mother." And I listened to her. I placed the two children in her arms and returned to the Lord in heaven. I flew to the Lord and said, "I could not take the soul of the mother. Her husband was killed by a tree; the woman has twins and prays that her soul may not be taken. She says: 'Let me nurse and feed my children and make them strong. Children cannot live without father or mother.' I have not taken

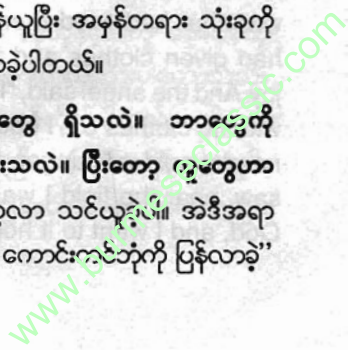
• မိုက်ကယ်က ပြန် ဖြေသည်။ “ဘုရားသခင်က သူ့စကား နားမထောင်လို့ ကျွန်တော့်ကို အပြစ်ပေးခဲ့တယ်။ ကျွန်တော်ဟာ ကောင်းကင်ဘုံ နတ်သားတစ်ပါး ပါပဲ။ ကျွန်တော်ဟာ ဘုရားသခင်ရဲ့ အမိန့်ကို မနာခံခဲ့ဘူး။ ဘုရားသခင်က မိန်းမတစ်ယောက်ရဲ့ ဝိညာဉ်ကို သူ့ဆီ ယူဆောင်လာဖို့ ကျွန်တော့်ကို စေခိုင်းခဲ့တယ်။ ကျွန်တော် မြေပြင်ပေါ်ကို ဆင်းသက်ခဲ့တော့ တစ်ယောက်တည်း ဖျားပြီး လဲနေတဲ့ မိန်းမတစ်ယောက်ကို တွေ့ခဲ့တယ်။ သူမဟာ မိန်းကလေး အမွှာပူးကို မွေးဖွားပြီးစပေါ့။ သူတို့ (ကလေးတွေ)က သူတို့ရဲ့ အမေဘေးနားမှာ ယက်ကန် ယက်ကန် ဖြစ်နေကြတယ်။ သူမဟာ ကျွန်တော့်ကို မြင်တော့ သူမ ဝိညာဉ်ကိုယူဖို့ ကျွန်တော့်ကို ဘုရားသခင် စေလွှတ်လိုက်တယ်ဆိုတာ သဘောပေါက်သွားပါတယ်။ ဒီတော့ သူမက ငိုယိုပြီး ပြောခဲ့တယ်။ “ဘုရားသခင်ရဲ့ (တမန်တော်) နတ်သား။ ကျွန်မယောက်ျားဟာ သစ်ပင် ပိသေလို့ မကြာခင်ကမှ သပြီဟ် ပြီးပါတယ်။ ကျွန်မမှာ ညီအစ်မ အဒေါ်၊ အမေရယ်လို့ တစ်ယောက်မှ မရှိပါဘူး။ ကျွန်မကလေးကို စောင့်ရှောက်မယ့်သူ တစ်ယောက်မှ မရှိပါဘူး။ ကျွန်မရဲ့ ဝိညာဉ်ကို ခေါ်မသွားပါနဲ့ဦး။ ကျွန်မ ကလေးတွေကို ပြုစုစောင့်ရှောက်ပါရစေ။ ကျွန်မ မသေ ခင်မှာ သူတို့တွေ ကြီးမားသန်မာလာအောင် ကျွေးမွေး

her soul." And God said, "Go take the mother's soul, and learn three truths. Learn *What lives in man, What is not allowed to man, and What man live by.* When you have learnt these things you shall return to heaven." So I flew again to earth and took the mother's soul. The babies fell from her arms. Her body rolled over on the bed and crushed one baby's leg. I rose above the village, because I wished to take her soul to God, but a wind took hold of me and my wings dropped off. Her soul rose alone to God, while I fell to earth by the side of the road."

ပါရစေဦး။ ကလေးတွေဆိုတာ အဖေ၊ အမေ မရှိဘဲ အသက်မရှင်နိုင်ပါဘူး။ သူမပြောတာတွေကို ကျွန်တော် နားဝင်ခဲ့တယ်။ ကလေးနှစ်ယောက်ကို သူမရင်ခွင်ထဲ ထည့်ပြီး ကောင်းကင်ဘုံက ဘုရားသခင်ထံ ပြန်ခဲ့တယ်။ ဘုရားသခင်ထံသွားပြီး လျှောက်ထားခဲ့တယ်။ တပည့်တော်က ကလေးတွေ မိခင်ရဲ့ ဝိညာဉ်ကို မယူဆောင်လာခဲ့ပါဘူး။ သူမရဲ့ ယောက်ျားဟာ သစ်ပင်ပိလို့ သေသွားတယ်။ အမျိုးသမီးမှာ အမွှာပူး (ကလေးနှစ်ယောက်) ရှိပါတယ်။ သူမရဲ့ ဝိညာဉ်ကို ယူဆောင်မသွားဖို့ တောင်းပန်ခဲ့ပါတယ်။ သူမက "ကလေးတွေကို ကြီးထွား သန်မာလာအောင် ကျွေးမွေး ပြုစုပါရစေလို့ ပြောပါတယ်။ "ကလေးတွေဟာ အဖေ၊ အမေမရှိဘဲ အသက်မရှင်နိုင်ဘူးလို့လည်း ပြောပါတယ်။ " ဒါကြောင့် သူမရဲ့ဝိညာဉ်ကို ကျွန်တော်မျိုး မယူဆောင်ခဲ့ခြင်း ဖြစ်ပါတယ်" လို့ လျှောက်ထားလိုက်တယ်။ အဲ့ဒီတော့ ဘုရားသခင်က "မိခင်ရဲ့ ဝိညာဉ်ကို သွားပြန်ယူပြီး အမှန်တရား သုံးခုကို လေ့လာသင်ယူခဲ့လို့" ပြောခဲ့ပါတယ်။

လူတွေမှာ ဘာတွေ ရှိသလဲ။ ဘာတွေကို လူတွေအတွက် ခွင့်မပြုထားသလဲ။ ပြီးတော့ လူတွေဟာ ဘာနဲ့နေသလဲ ဆိုတာ လေ့လာ သင်ယူခဲ့လို့။ အဲဒီအရာ သုံးခုကို သိရှိ နားလည်ပြီးမှ ကောင်းကင်ဘုံကို ပြန်လာခဲ့"

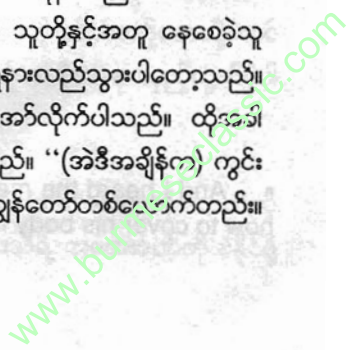

Faint Burmese text, likely bleed-through from the reverse side of the page.

- So Simon and Matrena understood who it was that had lived them, and to whom they had given clothes and food. They cried with joy. And the angel said, "I was alone in the field, with no clothes on. I had never known human needs, cold or hunger, till I became a man. I saw, near the field I was in, a shrine built for God, and I went to it hoping to find cover. But

ဒါကြောင့် ကမ္ဘာမြေပြင်ပေါ်ကို နောက်တစ်ကြိမ် ပြန်လာပြီး မိခင်ရဲ့ ဝိညာဉ်ကို ယူဆောင်သွားခဲ့ရပါတယ်။ နို့စို့ရွယ် ကလေးတွေကတော့ သူမရဲ့ ရင်ခွင် (လက်မောင်း)ထဲက လွတ်ကျသွားတယ်။ သူမရဲ့ ကိုယ်ခန္ဓာက အိပ်ရာရဲ့ တစ်ဖက်ကို စောင်းသွား တဲ့အခါ ကလေးတစ်ယောက်ရဲ့ ခြေထောက်ကို (ဖိမိပြီး) ကျိုးကျေသွားစေခဲ့တယ်။ ရွာပေါ်ကို ပျံတက်ပြီး သူမရဲ့ ဝိညာဉ်ကို ဘုရားသခင်ဆီ ပို့ဆောင်ပေးမလို့ပဲ။ ဒါပေမယ့် လေ(ပြင်း)တစ်ခုက ကျွန်တော်ကို တိုက်ခတ်လိုက်ပြီး ကျွန်တော်ရဲ့ အတောင်ကို ကျွတ်သွားစေခဲ့တယ်။ သူမရဲ့ ဝိညာဉ်တစ်ခုတည်း ဘုရားသခင်ဆီ ပျံတက်သွားပါတော့တယ်။ ကျွန်တော် လည်း ကမ္ဘာမြေပြင်ရဲ့ လမ်းဘေး တစ်နေရာကို ပြန်ကျ လာပါတော့တယ်။

- ထို့ကြောင့် ဆိုင်မွန်နှင့် မထရီနာသည် အဝတ်အစား နှင့် အစားအစာပေးကျွေးပြီး သူတို့နှင့်အတူ နေစေခဲ့သူ သည် မည်သူလဲဆိုတာ သိရှိနားလည်သွားပါတော့သည်။ သူတို့ ပျော်ရွှင်မှုနှင့် ဟစ်အော်လိုက်ပါသည်။ ထိုအခါ နတ်သားက ဆက်ပြောပါသည်။ “(အဲဒီအချိန်က) ကွင်း ပြင်ထဲမှာ အဝတ်မလာနှင့် ကျွန်တော်တစ်ယောက်တည်း။

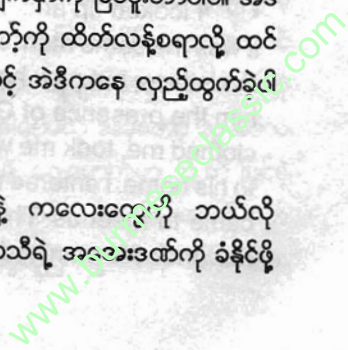

the shrine was locked and I could not enter. So I sat down behind the shrine to be out of the wind. When evening came I was hungry, cold, and in pain. Suddenly I heard a man coming along the road. He carried a pair of boots and was talking to himself. For the first time since I became a man I saw a human face, and his face seemed terrible to me and I turned away from it.

- And I heard the man talking to himself of how to cover his body from the cold in winter,

ကျွန်တော်လူသားတစ်ယောက် ဖြစ်လာတဲ့အချိန်ထိ လူသားတွေရဲ့ လိုအပ်မှု၊ ချမ်းအေးမှု၊ ဆာလောင်မွတ်သိပ်မှုဆိုတာ တစ်ခုမှ မသိခဲ့ပါဘူး။ ကွင်းပြင်အနားမှာ ဘုရားသခင်အတွက် တည်ဆောက်ထားတဲ့ ဂူဗိမာန်တစ်ခုကို ကျွန်တော် မြင်တွေ့ခဲ့တယ်။ (ကိုယ်ပေါ်ကို) ဖုံးလွှမ်းစရာလေး တစ်ခုရဖို့ မျှော်လင့်ပြီး အဲဒီကို သွားခဲ့ပါတယ်။ ဒါပေမယ့် ဂူဗိမာန်ဟာ သော့ခတ်ထားပြီး ကျွန်တော်အထဲကိုဝင်လို့ မရခဲ့ပါဘူး။ ဒါကြောင့် လေဒဏ်ကလွတ်အောင် ဂူဗိမာန်ရဲ့နောက်မှာ ဝင်ထိုင်ချလိုက်ပါတယ်။ ညနေပိုင်းရောက်လာတော့ ကျွန်တော်ဆာလောင် ချမ်းအေးပြီး နာကျင်လာပါတယ်။ ရုတ်တရက် လူတစ်ယောက် လမ်းလျှောက်လာနေသံ ကြားခဲ့ပါတယ်။ သူက ဘွတ်ဖိနပ် တစ်စုံကိုင်လာပြီး တစ်ယောက်တည်း စကားတွေပြောလာပါတယ်။ လူဖြစ်ပြီးကတည်းက ပထမဆုံးအကြိမ်အဖြစ် လူတစ်ယောက်ရဲ့ မျက်နှာကို မြင်ဖူးတာပါပဲ။ အဲဒီလူရဲ့ မျက်နှာဟာ ကျွန်တော့်ကို ထိတ်လန့်စရာလို့ ထင်မြင်စေပါတယ်။ အဲဒါကြောင့် အဲဒီကနေ လှည့်ထွက်ခဲ့ပါတယ်။

- အဲဒီအခါမှာ သူ့ဇနီးနဲ့ ကလေးတွေကို ဘယ်လို ကျွေးမွေးရမယ်။ ဆောင်းရာသီရဲ့ အအေးဒဏ်ကို ခံနိုင်ဖို့

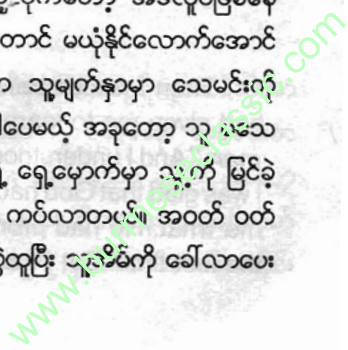

and how to feed his wife and children. And I thought, "I am dying of cold and hunger and here is a man who is thinking only of how to clothe himself and his wife, and how they are to get bread for themselves. He cannot help me." When the man saw me he looked angry and became still more terrible, and passed me by on the other side of the road. I was filled with despair, but suddenly I heard him coming back.

• "I looked up and could hardly believe that it was the same man. Before, I had seen death in his face; but now he was alive, and I saw in him the presence of God. He came up to me, clothed me, took me with him and brought me to his home. I entered the house, and a woman came to meet us. The woman was more terrible than the man had been. The spirit of death

သူ့ခန္ဓာကိုယ်ပေါ် ဘာဝတ်ဆင်ရမယ်ဆိုတာ သူ့ဘာသာ (တစ်ယောက်တည်း) ပြောဆိုလာတဲ့ လူတစ်ယောက်ရဲ့ အသံကြားလိုက်ရပါတယ်။ ကျွန်တော် တွေးမိလိုက်တယ်။ ကျွန်တော် ချမ်းအေးဆာလောင်လို့ သေတော့မယ်။ ဒီမှာ တော့ လူတစ်ယောက်က သူတို့ကို သူတို့ပေါင်မုန့်ရအောင် ဘယ်လိုလုပ်ရမယ်ဆိုတာရယ်။ သူနဲ့ သူမိန်းမအတွက် (အနွေးထည်ကို) ဘယ်လိုချုပ်ရမယ်ဆိုတာကိုသာ စဉ်းစား နေတယ်။ သူ ငါ့ကို ကူညီနိုင်မှာ မဟုတ်ပါဘူး။" (အဲဒီ) လူဟာ ငါ့ကို မြင်သွားတဲ့အခါ ဒေါသထွက်သွားပုံရပြီး ပိုပြီး စိုးရိမ်ထိတ်လန့်လာတယ်။ ကျွန်တော့်ကို ကျော် ပြီး လမ်းရဲ့ အခြားတစ်ဖက်ကို ကူးသွားခဲ့လိုက်တယ်။ ကျွန်တော် စိတ်ဓာတ် အရမ်းကျသွားတယ်။ ဒါပေမယ့် ရုတ်တရက် အဲဒီလူလှည့်ပြန်လာသံ ကြားလိုက်ရတယ်။

• ကျွန်တော် မျှော်ကြည့်လိုက်တော့ အဲဒီလူပဲဖြစ်နေ တဲ့အတွက် ကိုယ့်ကိုကိုယ်တောင် မယုံနိုင်လောက်အောင် ဖြစ်သွားတယ်။ စောစောက သူ့မျက်နှာမှာ သေမင်းကို ကျွန်တော်မြင်လိုက်ပြီးပြီ။ ဒါပေမယ့် အခုတော့ သူ သေ တော့ပါဘူး။ ဘုရားသခင်ရဲ့ ရှေ့မှောက်မှာ သူ့ကို မြင်ခဲ့ ပါတယ်။ သူ ကျွန်တော့်ဆီ ကပ်လာတယ်။ အဝတ် ဝတ် ပေးတယ်။ ကျွန်တော့်ကို ဆွဲထူပြီး သူ့အိမ်ကို ခေါ်လာပေး

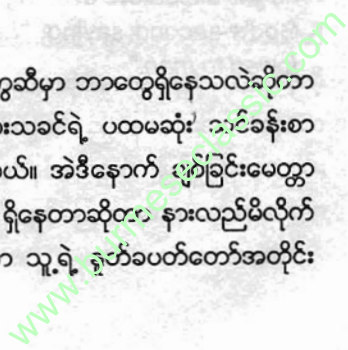

came from her mouth. I could not breathe because of the smell of death that spread around her. She wished to drive me out into the cold, and I knew that if she did so she would die. Suddenly her husband spoke to her of God, and the woman changed immediately. And when she brought me food and looked at me, I noticed that death was no longer present in her; she had become alive, and in her too I saw God.

- Then I remembered the first lesson God had given me to learn: **“Learn what lives in man.”** And I understood that Love lives in man. I was glad that God had already begun to show me what. He had promised, and I smiled for the first time. But I had not yet learnt all. I did

တယ်။ ကျွန်တော် အိမ်ထဲဝင်လာတော့ မိန်းမတစ်ယောက်နဲ့ ကျွန်တော်တို့ တွေ့ကြတယ်။ အဲဒီမိန်းမက အဲဒီလူထက်တောင် ကြောက်လန့်ဖို့ ကောင်းတယ်။ သေမင်းဝိညာဉ်ဟာ သူမရဲ့ ရနံ့တွေ ပျံ့နှံ့နေလို့ ကျွန်တော် အသက်တောင် မရှုနိုင်ခဲ့ဘူး။ သူမဟာ ကျွန်တော့်ကို (နှင်းတောထဲကို) မောင်းထုတ်ချင်တဲ့ဆန္ဒတွေ ရှိနေခဲ့တယ်။ သူမ အဲဒီလို လုပ်ခဲ့ရင် သေသွားလိမ့်မယ်လို့ ကျွန်တော်သိနေတယ်။ ရုတ်တရက် သူ့ယောက်ျားက သူမကို ဘုရားသခင် အကြောင်း ပြောလိုက်တဲ့အတွက် သူမဟာ ချက်ချင်းပဲ စိတ်ပြောင်းသွားတယ်။ နောက်တော့ သူမဟာ ကျွန်တော့်အတွက် အစားအစာတွေယူလာပြီး ကျွန်တော့်ကို စိုက်ကြည့်လိုက်တယ်။ သေမင်းဟာ သူမရှေ့မှာ မရှိတော့ဘူးဆိုတာ သတိပြုလိုက်မိတယ်။ သူမလည်း ဆက် အသက်ရှင်သွားတယ်။ သူမဆီမှာလည်း ဘုရားသခင်ရှိနေတာ မြင်လိုက်တယ်။

- အဲဒီနောက် လူတွေဆီမှာ ဘာတွေရှိနေသလဲဆိုတာ လေ့လာပါဆိုတဲ့ ဘုရားသခင်ရဲ့ ပထမဆုံး သင်ခန်းစာကို သွား သတိရမိခဲ့တယ်။ အဲဒီနောက် ဗျာခြင်းမေတ္တာတွေဟာ လူတွေဆီမှာ ရှိနေတာဆိုတာ နားလည်မိလိုက်တယ်။ ဘုရားသခင်ဟာ သူ့ရဲ့ ရှုတ်ခပတ်တော်အတိုင်း

not yet know *What is not allowed to man and What men live by.*

- I lived with you and a year passed. A man came to order boots that were to last for a year without changing their shape. I looked at him and suddenly, behind him, I saw my friend, the angel of death. None except me saw that angel; but I knew him, and I knew that before the sun went down he would take that rich man's soul. And I thought to myself, "This man is preparing for a year and does not know that he will die before evening." And I remembered God's second saying, "Learn what is not allowed to man."

ကျွန်တော့်ကို စတင်ပြသနေပြီဖြစ်တဲ့အတွက် ကျွန်တော် ဝမ်းသာသွားခဲ့တယ်။ ဒါ့ကြောင့် ပထမဆုံးအဖြစ် ကျွန်တော် ပြုံးခဲ့တယ်။ ဒါပေမယ့် ကျွန်တော်ဟာ အားလုံး ကိုတော့ မသိခဲ့ရသေးပါဘူး။ လူတွေကို ဘာတွေ ခွင့်မပြု ထားသလဲ။ လူတွေ ဘာတွေနဲ့ အသက်ရှင်နေသလဲဆိုတာ တွေ ကျွန်တော် မသိခဲ့ရသေးပါဘူး။

- ကျွန်တော် ခင်ဗျားတို့နဲ့ နေလာခဲ့တာ တစ်နှစ် ကျော်ကြာသွားတယ်။ ပုံပျက်မသွားဘဲ တစ်နှစ်လောက် ခံမည့် ဘွတ်ဖိနပ်မျိုး ချုပ်ခိုင်းဖို့ လူတစ်ယောက် ရောက်လာတယ်။ သူ့ကို ကျွန်တော် ကြည့်လိုက်တော့ သူ့နောက်မှာ ကျွန်တော့်သူငယ်ချင်း သေမင်း တမန် တော်ကို တွေ့လိုက် ရတယ်။ ဒီသေမင်း တမန်တော်ကို ကျွန်တော်မြင်လိမ့် မယ်လို့ ဘယ်သူမှ ထင်မှာမဟုတ်ဘူး။ ဒါပေမယ့် သူ့ကို ကျွန်တော်သိတယ်။ သူဟာ ချမ်းသာ တဲ့လူရဲ့ ဝိညာဉ်ကို နေမဝင်ခင် နှုတ်ယူသွားလိမ့်မယ်ဆို တာ ကျွန်တော်သိခဲ့တယ်။ အဲ့ဒီတော့ ကျွန်တော် ကိုယ့် ဘာသာတွေ့မိတယ်။ ဒီလူဟာ ညနေမစောင်းခင် သူသေ တော့မှာ မသိလို့ တစ်နှစ်အတွက် ပြင်ဆင်နေတယ်။ ဒါ့ကြောင့် "လူတွေကို ခွင့်မပြုထားတာ ဘာလဲဆိုတာ

• 'I already knew what lives in man. Now I learnt what is not allowed to him. Man is not allowed to know his own needs. And I smiled for the second time. I was glad to have seen the angel who was my friend—glad also that God had made the second saying clear to me.

• 'But still I did not know all. I did not know *What men live by*. And I lived on, waiting till God should teach me the last lesson. In the sixth year the girl-twins came with the woman; and I saw that they were the same girls and heard how they had been kept alive. When I had heard the story, I thought, "Their mother begged me to let her live for the sake of her children, and I believed her when she said that

လေ့လာပါ' ဆိုတဲ့ ဘုရား သခင်ရဲ့ ဒုတိယ မိန့်မှာချက်ကို ကျွန်တော် သွားသတိရ မိတယ်။

• လူတွေဆီမှာ ဘာတွေ ရှိနေသလဲဆိုတာ ကျွန်တော် သိသွားပြီ။ အဲ့ဒီလူကို ဘာတွေ ခွင့်မပြုသေးသလဲဆိုတာ အခုတော့ ကျွန်တော် လေ့လာသိရှိခဲ့ပြီ။ လူဟာ သူ့ရဲ့ ကိုယ်ပိုင်လိုအပ်ချက် (အသက်ရှင်ရပ်တည်ခွင့်)ကို သိခွင့် မရှိဘူး။ ဒါကြောင့် ဒုတိယအကြိမ် ကျွန်တော် ပြုံးခဲ့မိတယ်။ ကျွန်တော့်သူငယ်ချင်း သေမင်းတမန်တော်ကို တွေ့လိုက် ရတဲ့အတွက် ကျွန်တော် ဝမ်းသာသွားတယ်။ ပြီးတော့ ဘုရားသခင်ရဲ့ ဒုတိယမိန့်မှာချက်ကို ကျွန်တော် ရှင်းလင်း သွားတဲ့အတွက်လည်း ဝမ်းသာသွားခဲ့တယ်။

• ဒါပေမယ့် အားလုံးကိုတော့ အခုထက်ထိ ကျွန်တော် မသိသေးပါဘူး။ လူတွေ ဘာနဲ့ နေသလဲဆိုတာတော့ ကျွန်တော် မသိခဲ့ရသေးဘူး။ ဒီလိုနဲ့ ဘုရားသခင်ရဲ့ နောက်ဆုံး သွန်သင်ချက်ကို စောင့်ဆိုင်းရင်း ဆက်နေခဲ့ ပါတယ်။ ခြောက်နှစ်မြောက်မှာ အမွှာပူးမိန်းကလေးတွေ မိန်းမတစ်ယောက်နဲ့ ရောက်လာတယ်။ ကျွန်တော် သူတို့ကိုမြင်ပြီး အဲ့ဒီ မိန်းကလေးတွေ ဘယ်လို အသက်

www.burmeseclassic.com

children cannot live without father or mother; but a strange woman has nursed them and cared for them.”

- ‘And when the woman showed her love for the children that were not her own and wept over them, I saw in her the living God and understood *What men live by*. And I knew that God had taught me the last lesson and had forgiven my sin. And then I smiled for the third time.’

ရှင်ခွဲရတယ်ဆိုတာ ကြားခဲ့ရတယ်။ ဒီဖြစ်ရပ်ကို ကြားပြီးတဲ့အခါမှာ ကျွန်တော် ပြန်တွေးမိတယ်။ သူတို့အမေဟာ သူမကလေးတွေအတွက် အသက်ရှင်ခွင့်ပေးပါလို့ ကျွန်တော့်ကို တောင်းပန်ခဲ့တယ်။ ကလေးတွေဟာ အဖေအမေ မရှိဘဲ အသက် မရှင်နိုင်ပါဘူးလို့ သူမ ပြောခဲ့တာကို ကျွန်တော်ယုံမိတယ်။ ဒါပေမယ့် တစ်ခါ မိန်းမတစ်ယောက်ဟာ သူတို့ကို ကျွေးမွေးစောင့်ရှောက်နိုင်ခဲ့တယ်။

- ဒီမိန်းမဟာ သူ့ရဲ့ သားသမီးအရင်း မဟုတ်တဲ့ ကလေးတွေကို သူမရဲ့ မေတ္တာကို ပြသခဲ့တဲ့အပြင် သူတို့အတွက် (ဝမ်းနည်း) ငိုကြွေးခဲ့တယ်။ သူမ (ရင်)ထဲမှာ ဘုရားသခင်ရှိနေတာကို ကျွန်တော်မြင်ခဲ့တယ်။ ဒါကြောင့် လူတွေ ဘာနဲ့နေသလဲဆိုတာ ကျွန်တော်နားလည်ခဲ့တယ်။ ပြီးတော့ ဘုရားသခင်ဟာ ကျွန်တော့်ကို နောက်ဆုံးသွန်သင်ချက်အတွက် ဆုံးမသင်ကြားပေးပြီး ကျွန်တော်အပြစ်တွေကို ခွင့်လွှတ်ခဲ့ပါတယ်။ ဒါကြောင့် ကျွန်တော် တတိယအကြိမ် ပြုံးခဲ့မိတာပါ။

www.burmeseclassic.com

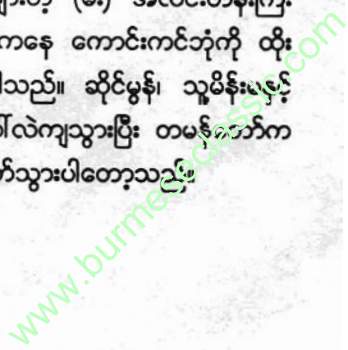
- Then the angel's clothes fell from him, but he was clothed in light so that no eye could look on him; and his voice grew louder, as though it did not come from him but from heaven above. And the angel said, 'I have learned that all men live, not by caring for themselves, but by love.'

- And the angel sang praise to God, so that the house shook at his voice. The roof opened, and a long tongue of fire rose from earth to heaven. Simon and his wife and children fell to the ground, and the angel rose into the heavens.

- ထို့နောက် တမန်တော်၏ (ယခင်) အဝတ်အစားတွေဟာ သူ့ ကိုယ်ပေါ်က ကွာကျသွားပြီး မျက်စိနဲ့ ကြည့်လို့မရတဲ့ တောက်ပ လင်းလက်သော (ဝတ်ရုံ) ကို ဝတ်ဆင်ထားပါသည်။ သူ့ရဲ့ အသံလည်း သူ(ခန္ဓာ)ကိုယ်ထဲက လာတာမဟုတ်ဘဲ ကောင်းကင်ဘုံက ထွက်ပေါ်လာသလိုမျိုး ကျယ်လောင်လာပါသည်။ တမန်တော်က ဆက်ပြောပါသည်။ “လူတွေအားလုံးဟာ ကိုယ် ဘာသာကိုယ်သာ ဂရုစိုက်နေထိုင်တာမျိုး မဟုတ်ဘဲ မေတ္တာတရားနဲ့ နေထိုင်နေကြတယ်ဆိုတာ ကျွန်တော် သိရှိသွားပါပြီ”

- ထို့နောက် တမန်တော်လည်း ဘုရားသခင် (ကျေးဇူးတော်)ကို သီဆို ရင့်ကျူးလိုက်ပါသည်။ သူ့ရဲ့ အသံကြောင့် အိမ်တောင် လှုပ်ခါသွားပါသည်။ အိမ်အခန်းလည်း ပွင့်ထွက်သွားပြီး ရှည်လျားတဲ့ (မီး) အလင်းတန်းကြီး တစ်ခုဟာ ကမ္ဘာမြေပေါ်ကနေ ကောင်းကင်ဘုံကို ထိုးတက်(ပေါ်ထွက်) သွားပါသည်။ ဆိုင်မွန်၊ သူမိန်းမနှင့် ကလေးများသည် မြေပေါ်လဲကျသွားပြီး တမန်တော်က ကောင်းကင်ဘုံသို့ ပျံတက်သွားပါတော့သည်။

• And when Simon looked up a minute later, the house stood as it had stood before, and there was no one in it but his own family.

• ခဏကြာတော့ ဆိုင်မွန် သတိပြု ကြည့်ရှုလိုက် တဲ့အခါမှာ အိမ်ကလည်း အရင်အတိုင်း ပြန်ဖြစ်နေပြီး၊ အိမ်ထဲမှာလည်း သူ့ မိသားစုကလွဲပြီး ဘယ်သူမှ မရှိ တော့ပါဘူး။ ။

www.burmeseclassic.com

စာပတ်သူသို့

ဤစာအုပ်ကို

ကျနသေချာ ဖတ်ပြီးသောအခါ

- ရင်ထဲတွင် ပြောချင်စရာများ ရှိလာခြင်းအံ့။
- တယ်လီဖုန်းဖြင့်ဖြစ်စေ စာဖြင့်ဖြစ်စေ။
- ပြောဆိုဆွေးနွေး ရေးသားဝေဖန်နိုင်ပါသည်။
- စာပတ်သူ၏ အမြင်ကို ကြားသိချင်လှပါ၏။

ကြိုတင်ကျေးဇူးတင်လျက်

ဧကန်သိန်း

အမှတ် ၁၄၇၊ ပ-ထပ်၊ ၃၇ လမ်း(လယ်)၊

ရန်ကင်းမြို့။ ☎ ၂၇၃၃၆၀

THE MAN WHO ESCAPED ကို ဘာသာပြန်ထားသော

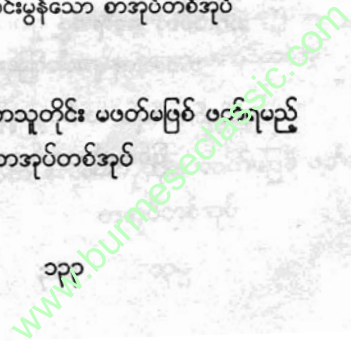
ဧကန်သိန်း

လွတ်မြောက်သွားသူ

(ဘာသာပြန် ဝတ္ထုရှည်)

ဤဝတ္ထုသည် လွယ်ကူသော ဝါကျများဖြင့် သိဖွဲ့ထားခြင်း၊
ဇာတ်အိမ်ခိုင်မာပြီး၊ စိတ်ဝင်စားဖွယ်ကောင်းသော
အင်္ဂလိပ်ဝါကျမျိုးစုံ ပါဝင်ခြင်းကြောင့်
ထူးခြားကောင်းမွန်သော စာအုပ်တစ်အုပ်

အင်္ဂလိပ်စာ လေ့လာသူတိုင်း မဖတ်မဖြစ် ဖတ်ကျမည်
စာအုပ်တစ်အုပ်

လူတွေဘာနဲ့နေ

- ကမ္ဘာကျော် ရုရှားလူမျိုး စာရေးဆရာကြီး **Leo Tolstoy** ၏ *What men live by*. ဝတ္ထုသည် အတွေးဒဿန ပါသော ဝတ္ထုတစ်ပုဒ် ဖြစ်ပါသည်။
- အင်္ဂလိပ်စာ အရေးအသားမှာလည်း ရှင်းလင်းလွယ်ကူပြီး အတုယူစရာများ ရှိနေသည်။
- အင်္ဂလိပ်စာ လေ့လာနေသူများအတွက် မဖတ်မဖြစ် ဖတ်သင့်သည့် စာတစ်အုပ် ဖြစ်ပါသည်။
- ထိုအတူ စာပေဝါသနာရှင်များအတွက်လည်း တော်လှန်စတိုးင်း၏ ဒဿန ရသ ပြောက်သော ဝတ္ထုတစ်ပုဒ်ကို ခံစားဖတ်ကြည့် စေချင်ပါသည်။
- ဤဝတ္ထုဖတ်ပြီး လူတွေဘာနဲ့နေသလဲ ဟူသောမေးခွန်း၏ အဖြေကို အလွယ်တကူရှာဖွေတွေ့ရှိ နိုင်ကြပါစေရန် အထူးကြိုးပမ်း အားထုတ် ပြန်ဆိုထားပါသည်။

ကောင်းသန့်